

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Επικίνδυνα μικρόβια στο πιάτο μας

**Με κυβερνητική απόφαση
καταργούνται οι έλεγχοι για
σαλμονέλλα και λιστέρια**

ΣΕΛΙΔΑ 13

KONTRA

**ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 569 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2009**

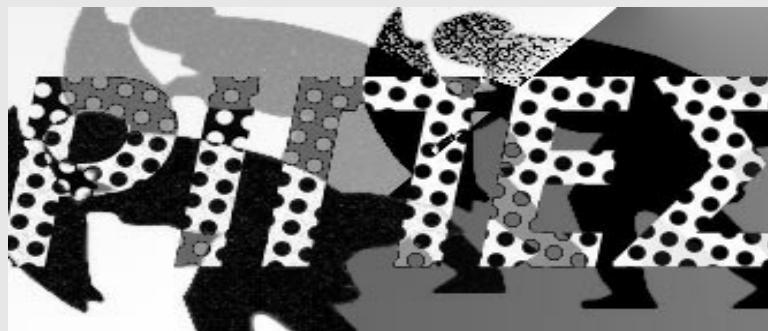
1 ΕΥΡΩ

Να τους δείξουμε και τις γροθιές μας

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

26/9: Ευρωπαϊκή ημέρα γλωσσών, ημέρα ναυτιλίας, Yemem: Ημέρα επανάστασης (1962) 26/9/1916: Προσωρινή κυβέρνηση στη Θεσσαλονίκη (Βενιζέλος - Κουντουριώτης - Δαγκλής) 26/9/1936: Η CNT δέχεται τρεις ασήμαντες υπουργικές θέσεις στην κυβέρνηση της Καταλονίας 26/9/1946: Επιστροφή του Γεωργίου Γκλέμπουργκ στην Ελλάδα μετά από δημοψήφισμα 26/9/1960: 70.000.000 Αμερικανοί παρακολουθούν το πρώτο debate στην ιστορία, ανάμεσα στον John Kennedy και τον Richard Nixon 26/9/1989: Εκτέλεση Παύλου Μπακογιάννη (17N) 26/9/1889: Γέννηση Martin Heidegger 27/9: Ημέρα τουρισμού, Ταϊβάν: Φεστιβάλ φεγγαριού, Hong Kong: Φεστιβάλ φεγγαρόπιτας 27/9/1831: Δολοφονία Ιωάννη Καποδιστρία 27/9/1940: Υπογραφή συμφώνου συμμαχίας Ιταλίας-Γερμανίας («Άξονας») 27/9/1942: Ιδρυση του ΕΑΜ 27/9/1944: Σύμφωνο Καζέρτας 27/9/1977: Βόμβα στο σπίτι του δήμαρχου της χούντας Θ. Καφήρη (Καλλιθέα) 27/9/1996: Οι δυνάμεις των Ταλιμπάν καταλαμβάνουν την Καμπούλ και ανατρέπουν τον πρόεδρο Ra-μπανί και την κυβέρνηση του 28/9: Ημέρα των Ινδιάνων της Αμερικής 29/9/1864: Ιδρυση της Πρώτης Διεθνούς (Λονδίνο) 28/9/1876: Ιδρυση Ελληνικού Χρηματιστηρίου (Κουμουνδούρος) 29/9: Brunei: Ημέρα συντάγματος 29/9/1829: Ιδρυση της Scotland Yard 29/9/1829: Πρώτοι ένστολοι αστυνομικοί (Λονδίνο) 29/9/1971: Φυλάκιση 16 μηνών στην Αμαλία Φλέμιγκ για αρωγή στην απόπειρα διαφυγής του Αλέκου Παναγούλη 29/9/1943: Γέννηση Lech Walesa 30/9: Ημέρα μετάφρασης, Botswana: Ημέρα Botswana (1966) 30/9/1966: Παραπομπή σε δίκη για την υπόθεση «Ασπίδα» των Παπανδρέου, Βαρδινογιάννη, Παπακωνσταντίνου, Χούτα και 28 αξιωματικών 30/9/1983: Τριπλή βομβιστική επίθεση στα κτήρια του υπουργείου Βιομηχανίας, του υπουργείου Εργασίας και στα γραφεία της ΓΣΕΕ (ΕΛΑ) 1/10: Ημέρα χορτοφάγων, ημέρα μουσικής, ημέρα γηρατειών, ημέρα κατά της ηπατίτιδας C, Cameroon: Ημέρα ενοποίησης (1961), Nigeria: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960, 1963), South Korea: Ημέρα αεροπορίας, China: Ημέρα απελευθέρωσης (1949) 1/10/1946: Τέλος δίκης της Νυρεμβέργης (Γκέρινγκ - Φον Ρίμπεντροπ σε θάνατο και 22 ηγέτες ναζί ένοχοι) 1/10/1986: Δολοφονία Μιχάλη Πρέκα (Καλογρέζα), σύλληψη Κλέαρχου Σμυρναίου και Χριστόφορου Μαρίνου 1/10/1975: Εμφάνιση της E.O. GRAPPO στην Ισπανία 1/10/1986: Βόμβες στα γραφεία της Επιθεώρησης Εργασίας Νομαρχίας, σε ετήσιο της οδού Πολυτεχνείου και σε αποθήκη κτηρίου ΓΣΕΕ (ΕΛΑ) 2/10: Ημέρα κατοικίας, Guinea: Ημέρα ανεξαρτησίας (1958), India: Gandhi Jayanti 2/10/1869: Γέννηση Mahatma Gandhi 1943: Γίνεται στο Περιούπολη Τρικάλων η ορκωμοσία των αποφοίτων της πρώτης σειράς της σχολής των αξιωματικών του ΕΛΑΣ.

● Τώρα εσείς περιμένετε να σας πούμε για τα ντιμπέιτ ●●● Ναι, ρε, τα παρακολουθήσαμε, τι δέλετε; ●●● Δηλαδή πρέπει να κόψουμε και τα βίτσια μας; ●●● Μας άρεσε η Αλέκα, με νέο λουκ και κόκκινη καρδούλα ●●● Επίσης ο Αλέξης, με σκούρο σακάκι κι άσπρο πουκάμισο ●●● Ετοι και φορούσε και σκούρα γραβάτα, σαν κοράκι έτοιμο να σηκώσει το νεκρό θά ήταν ●●● «Αγώνα για τη φανέλα μας» κάλεσε τους ψηφοφόρους του να δώσουν ο Τσιτουρίδης ●●● Μες στην αισιοδοξία είναι όλοι εκεί στη ΝΔ ●●● Πάντως, μετά τα τηλεφωνήματα που δέχτηκε και από τους τρεις δελφίνους, ο Σάββας μαζεύτηκε ●●● Προφανώς, τον διαβεβαίωσαν ότι δια επιστρέψει δριμύτερος και αναβαπτισμένος ●●● Οταν ένας Τσιτουρίδης διατηρεί ακόμα αξία στο γαλάζιο χρηματοπιστήριο, καταλαβαίνετε σε τι limit down έχει κατρακυλήσει ●●● Οταν σε φτύνει ο Εβερτ, με... μπουλντζειο τρόπο, τι κάνει; ●●● Διαπιστώνεις ότι... ψιχαλίζει και μιλάς για «κορυφαία πολιτική πράξη» ●●● Το δυ-

στύχημα για τον Καραμανλή είναι πως δεν ξέρει τι... ψιχάλες δια φάει μέχρι να τελειώσει αυτό το μαρτύριο ●●● Ούτε στο play station δε μπορεί να συγκεντρωθεί πια ●●● Για δες ποιος μιλάει ●●● «Οι εκλογές δεν είναι καλλιστεία», δήλωσε ο Αρούλης! ●●● Σε κατάθλιψη πρέπει να έχουν πέσει τα φιλόδοξα στελέχη των Οικολόγων ●●● Ξέρεις τι είναι πριν τρεις μήνες να σε «σπρώχνουν» όλα τα ΜΜΕ, παρουσιάζοντάς σε σαν το φρέσκο και ελπιδοφόρο στην πολιτική ζωή και τώρα να σε έχουν δάψει εντελώς; ●●● Μάλλον σε καλό του βγήκε του ΣΥΡΙΖΑ η κλοτσιά στον σκιτσογράφο Στάθη, λόγω εθνικι-

σμού ●●● Προτιμότερο να έχεις επικεφαλής στο Επικρατείας ένα διευδυντικό στέλεχος του ακόμα πανίσχυρου συγκροτήματος Λαμπράκη, παρά ένα στελέχακι της παρηκμασμένης Ελευθεροτυπίας ●●● Άλλωστε, το συγκρότημα δείχνει ήδη με την αρδρογραφία του ότι είναι ευχαριστημένο ●●● Διαπλοκή; ●●● Α, πα, πα, πα, αυτά ισχύουν μόνο για τα άλλα κόμματα ●●● Να ψηφίσω ΑΝΤΑΡΣΥΑ με σκεπτικό Δελαστίκ; ●●● Δηλαδή, για να πάρει η «όλη» Αριστερά μεγάλο ποσοστό και να επηρεάσει «σε αριστερή κατεύδυνση» την πολιτική της νέας

◆ Αύριο γίνονται εκλογές στη Γερμανία. Η προεκλογική περίοδος ήταν ιδιαίτερα υποτονική. Περίπου όπως η τρέχουσα προεκλογική περίοδος στην Ελλάδα. Μέρκελ και Στάινμαγιερ εμφανίστηκαν σε «ντιμπέιτ» περισσότερο ως φίλοι και κυβερνητικοί εταίροι, παρά ως αστονδοί πολιτικοί αντίπαλοι. Όλο και περισσότερο τα γερμανικά ΜΜΕ προεξοφλούν πως η Γερμανία βαδίζει προς ένα δεύτερο «μεγάλο συνασπισμό», παρά προς συνασπισμούς του ενός ή του άλλου από τα δυο μεγάλα κόμματα εξουσίας με κάποιο μικρότερο. Σήγουρα, την επόμενη εβδομάδα θα έχουμε αρκετά να σχολιάσουμε.

◆ Γάτα με πέταλα ο Κουρής, σαλτάρει από το βυθιζόμενο γαλάζιο σκάφος και ετοιμάζεται να σκαρφαλώσει στο πράσινο. Δυο βδομάδες πριν τις εκλογές «τελειώνει» και αυτός τον Καραμανλή. Ιδού το «ξύλινο» πρωτοσέλιδο της «Αυριανής» την περασμένη Κυριακή: «Εξευτελιστική παράδοση της εξουσίας από τη Νέα Δημοκρατία με ομαδική

λιποταξία από τη μάχη των εκλογών – Ο Καραμανλής βαρεύθηκε και τα 'χει παραστήσει, ενώ οι πρωτοκλασάτοι ενδιαφέρονται μόνο για τη διαδοχή!» Το πρώτη της Δευτέρα, ο άνθρωπος των Αλαφούζων στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΪ, ο Πορτοσάλτες, καραμπινάτος δεξιός ο ίδιος, είχε πάρει τον Καραμανλή στο φύλο. Μιλάμε για ειρωνεία που έτσι και την άκουγε ο δάμαλος θα ήθελε τρεις ώρες playstation για να στανιάρει.

◆ Exit polls τέρμα. Τα κανάλια συνεννοήθηκαν μεταξύ τους και αποφάσισαν να μη δώσουν περίπου 250.000 ευρώ το καθένα σε εταιρίες δημοσκοπήσεων, για να αγο-

ράσουν exit polls, που θα τα πλασάρουν για καναδικό ώρες, αλλά να αναθέσουν από κοινού (με κόστος που δεν θα εξεπερνά τα 20-30.000 ευρώ ανά κανάλι) σε μια εταιρία να κάνει ένα κοινό exit poll και μετά να περιμένουν την εκτίμηση του εκλογικού αποτελέσματος με βάση τα πρώτα προγματικά στοιχεία, που αναμένεται να συγκεντρώσει η Singular Logic στο υπουργείο Εσωτερικών, κατά τις 8:30' με 9:00' το βράδυ. Βέβαια, ον δεν ήταν η οικονομική κρίση, που έχει οδηγήσει τα κανάλια σε περιστολή δαπανών, θα μας ζάλιζαν και πάλι με τα exit polls και το γνωστό τζόγο περί τα αποτελέσματα.

Ποιος είναι ο χαμένος; Οι εταιρίες δημοσκοπήσεων, που σκούζουν γιατί τα κανάλια περιφρονούν τα «επιστημονικά τους εργαλεία», αλλά αναγκάστηκαν να πάρουν συνεταιρικά τη μία και μοναδική δουλειά. Οπως φαίνεται, μόνο το συγκρότημα Αλαφούζου θα

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Γ' αυτό λοιπόν ευελπιστώ, την ώρα που οι γιγέτες του κόσμου συνέρχονται αυτήν την εβδομάδα στη Νέα Υόρκη και το Πίτσμπουργκ και αντικρίζουν μπροστά τους το χελός της αβύσσου, ότι θα συνειδητοποιήσουμε επιτέλους ότι έχουμε συλλογικά την υποχρέωση να κάνουμε τα αδύνατα δυνατά για να προχωρήσουν οι διαπραγματεύσεις (σ.σ. για το κλίμα).

Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Με την άνεση του τροπαιοφόρου, ο άρχων της Ιπποκράτους βλέπει όλα να του «πάνε δεξιά»: ο Καραμανλής βρίσκεται με τις ρόδες στον αέρα έσοδεύοντας τον χρόνο του σε άπολμες και ισορροπιστικές κινήσεις (αποτελεσμα: ψηφοδέλτια ναφθαλίνης και σωρός αυτογκόλ), ενώ ο ίδιος «καθαρίζει» αναίμακτα τον Σημίτη, αδιαφορεί για τις εθελούσιες αποσύρσεις των «εκσυγχρονιστών» και πετυχαίνει να θεωρούνται σοβαρές οι

μετά τις εκλογές.

Γ. Παπακωνσταντίνου

Εντυπωσιάστηκα από την πληροφορία ότι υποψήφιοι βουλευτές – πρώην υπουργοί – ζήτησαν από διαφημιστικές εταιρίες στα προεκλογικά τους φυλλάδια να μην υπάρχουν φωτογραφίες τους με τον κ. Καραμανλή. Κοψοχέρηδες από τώρα.

Ο υποκλοπέας (Κόσμος του Επενδυτή)

Θα πρέπει να αναζητήσουμε τα αίτια της ήττας μας την επόμενη μέρα, να επεκταθούμε στο τι έγινε στις ευρωεκλογές και με-

τά, ποιοι ώθησαν σε εκλογές. Πρέπει να υπάρξει εσωκομιατική δημοκρατία, να αναπτυχθεί διάλογος, επιπέλους να μπει τέλος στα κουκουλώματα,

Οργιο ρουσφετιών

Οργιο ρουσφετιών από την κυβέρνηση της ΝΔ μέχρι την τελευταία στιγμή. Ακόμα και μετά την προκήρυξη των εκλογών, που η κυβέρνηση θα έπρεπε να πολιτεύεται σαν υπηρεσιακή. Μιλάμε για ρουσφέτια μεγάλα και μικρά. Διορισμοί, stage, τοποθετήσεις στελεχών, ακόμα και απονομή ιθαγένειας σε αλλοδαπούς. Ο κατάλογος είναι τεράστιος, καθώς φάχνοντας τα ΦΕΚ κάθε μέρα ανακαλύπτουμε και κάτι καινούργιο. Στοχολογούμε, λοιπόν, μερικά και σας τα παρουσιάζουμε.

◆ Στις 2 Σεπτέμβρη, μέρα που ο Καραμανλής ανακοίνωσε ότι πάρει για εκλογές, με πράξεις του υπουργικού συμβουλίου διορίστηκαν: πρόεδρος στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, πρόεδρος και δυο αντιπρόεδροι της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, τέσσερα τακτικά και πέντε αναπληρωματικά μέλη της Επιτροπής Ανταγωνισμού, πρόεδροι και μέλη ΔΣ σε μερικά νοσοκομεία. Ο Σουφλιάς, που σήμερα ξέρει την κίνηση του Καραμανλή, σπεύδει να συγκροτήσει το ΔΣ του Φορέα Διαχείρισης Λιμνών Κορώνειας-Βόλβης.

◆ Στις 3 Σεπτέμβρη, στον εικλογές έχουν πια προκηρυχθεί, διορίζονται μέλη στο ΔΣ της εταιρίας «Επαγγελματική Κατάρτιση ΑΕ». Επίσης, διορίζονται μέλη στα ΔΣ μιας σειράς νοσοκομείων. Επίσης, ο Παυλόπουλος, που θα αποχωρήσει για να δώσει τη θέση του σε υπηρεσιακό υπουργό, ανανεώνει για πέντε έτη τη θητεία του προέδρου του Αθηναϊκού Πρατορείου Ειδήσεων.

◆ Στις 4 Σεπτέμβρη, ο Αβραμόπουλος διορίζει μέλη και σε όλα ΔΣ νοσοκομείων.

◆ Στις 7 Σεπτέμβρη ο ίδιος διορίζει και μέλη στο ΔΣ του ΟΠΑΔ. Επίσης, ο Σουφλιάς διορίζει ΔΣ του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Πρεσπών και του Φορέα Διαχείρισης Λιμνών Κορώνειας-Βόλβης.

◆ Στις 4 Σεπτέμβρη και ενώ τα μαζεύει για να φύγει από το υπουργείο, ο Παυλόπουλος υπογράφει τέσσερις αποφάσεις με τις οποίες εγκρίθηκαν 94 συμβάσεις έργου σε τρεις Περιφέρειες, Η Πετραλία με τρεις αποφάσεις διορίζει 25 άτομα στον ΟΑΕΔ, συστήνοντας νέες θέσεις (την

1η Σεπτέμβρη είχε κάνει το ίδιο για άλλα 41 άτομα).

◆ Στο μεταξύ, εδώ και πολύ καιρό δίνεται σωρηδόν η ιθαγένεια σε «ομογενείς» από την Αλβανία, σε μια προσπάθεια της ΝΔ να δημιουργήσει εκλογική πλειονότητα. Η πλάκα είναι πως ανάμεσα σ' αυτούς που παίρνουν την ιθαγένεια είναι και άτομα που αποκλείται να είναι ελληνικής καταγωγής, όπως συνάγεται από τα ονοματεπώνυμα και τα πατρώνυμά τους (οι περιπτώσεις να πρόκειται για συζύγους είναι ελάχιστες). Δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε κανένα πρόβλημα σ' αυτούς τους ανθρώπους, γι' αυτό και δεν δημοσιεύουμε στοιχεία. Ομως, ονόματα όπως Νεκτάρης, Τζεμίλ, Ρολάντ, Εντλίρα, Εγκλαντίνα, Γκέργκι (το κλασικότερο αλβανικό όνομα, που αναφέρεται στον εθνικό ήρωα Σκεντέρμπετη), Αλκίντα, Μίστο, Νάνε, Ελιόνα, Γκεντιάνα, Λάζε, Λιγκόρ, Φρέντι, Ντούρο, Αλτίν, Τασουλάντη, Αργκέντα, Ιλιριάν κ.ά. κάθε άλλο παρά «ομογενείς» δείχνουν. Το σημείωνουμε, γιατί το 2000, που η ΝΔ έχασε στο νήμα από το ΠΑΣΟΚ, τα στελέχη της έσκουζαν ότι το ΠΑ-

ΣΟΚ έδωσε ιθαγένεια σε Γεωργιανούς, Ουζυπέκους, Τσετσένους και άλλους μετανάστες, εξασφαλίζοντας έτσι μερικές χιλιάδες κρίσιμες ψήφους.

ΥΓ1: Τον θυμόσαστε τον Νίκο Κάκκαλο; Βουλευτής, φίλος του Σουφλιά, την έπεσε άγρια στον Καραμανλή το 1997, όταν ο τελευταίος εκλέχτηκε αρχηγός της ΝΔ. Φυσικά, ο Καραμανλής τον διέγραψε και ο Κάκκαλος του την έπεσε πιο άγρια. Οταν επέστρεψε ο Σουφλιάς, επέστρεψε και ο Κάκκαλος, όμως δεν κατάφερε να εκλεγεί βουλευτής. Την 1η Σεπτέμβρη, ο φίλος του Γ. Σουφλιάς τον αντάμειψε επειδή του έμεινε πιστός, διορίζοντάς τον εκπρόσωπο του ΥΠΕΧΩΔΕ στο ΔΣ του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Ολύμπου. Φροντιστηριάς είναι ο Κάκκαλος (φιλόλογος, αν δεν κάνουμε λάθος), σίγουρα είναι ο... κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση.

ΥΓ2: Στις 24.8.09, η δικηγόρος Ελίζα Βόζενμπεργκ διορίστηκε μελος του ΔΣ του «Ευαγγελισμού». Φυσικά, πλέον παλεύει να εκλεγεί βουλευτής στην Α' Αθηνών, όμως μάλλον με τη χαρά θα μείνει.

■ Περιβόλη

Ποιοι Συρίζαιοι βρίσκονται συχνότερα στα ΜΜΕ; Οι της «ανανεωτικής πτέρυγας» του ΣΥΝ, βέβαια, οι οποίοι με τα όσα λένε ενισχύουν την τάση αυτοδύναμίας του ΠΑΣΟΚ. Ιδού ένα μικρό ποτ-πουρί που αλιεύσαμε τις τελευταίες μέρες:

«Ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι στη νέα Βουλή μια δύναμη που θα κρατάει τα μπόσικα. Θα ελέγχει ότι θα τηρηθούν οι όποιες θετικές δεσμεύσεις και θα αντιστέκεται σε αρνητικές επιλογές. (...) Μια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με αικόμη μεγαλύτερη αυτοδύναμία θα ξαναφέρει φανόμενα κομματισμού και αλαζονείας και θα διευκολύνει την αθέτηση θετικών δεσμεύσεων. Αντίθετα, μια ισχυρή παρουσία της δικής μας φωνής μέσα στη Βουλή, μπορεί να αντιρροπήσει αυτούς τους κινδύνους». (Δ. Παπαδημούλης).

«Δεν είναι ίδιος ο καπιταλισμός της Σουηδίας με τον καπιταλισμό της Νηγηρίας. (...) Ανεξάρτητα με το αν το καθεστώς είναι καπιταλισμός ή σοσιαλισμός, σ' αυτή την καταραμένη πολυκατοικία, δεν πρέπει να λειτουργεί το ασανσέρ, δεν πρέπει τα φώτα να είναι εντάξει, δεν πρέπει να πληρώνονται τα κοινόχρηστα; Αυτό το πρόγραμμα είναι διαχείριση, πώς να το κάνουμε». (Γρ. Ψαριανός)

«Οσο λάθος είναι ένας άκρατος κυβερνητισμός, αναφορικά από τη σύγχρονη Αριστερά, άλλο τόσο λάθος είναι η αυτοπεριχαράκωσή της και η δήθεν παραμονή στην αριστερή επιλογή της μη συμμετοχής στην πολιτική εξελίξη και όπως αυτή κάθε φορά μπορεί να διαμορφώνεται και να αναδεικνύεται». (Φ. Κουβέλης)

■ Τραβάτε με κι ας κλαίω

Δήλωσε η Αλ. Παπαρήγα προσερχόμενη στην ΕΡΤ: «Τι θα είναι το ντιμπέιτ; Μονόλογος, απάκες, χειρονομίες, ειρωνείες, αποπροσανατολισμός, σύγχυση, μπέρδεμα». Τις προηγουμένες μέρες τα έλεγε πιο χοντρά, μιλώντας για «αιχδία», για κουτσομπολί σε σχέση με την ενδυμασία και την εμφάνιση των πολιτικών αρχηγών κ.λπ. Ομως, εμείς είδαμε την ίδια εμφανώς... λιφταρισμένη. Ακόμη και κόκκινη καρδούλα κρέμασε στο λαιμό. Το γεγονός της ιδιαίτερα προσεγμένης εμφάνισής της (κάτι ζέρει απ' αυτά η Λιάνα που τη συνόδευε) σχολιάστηκε θετικά και από τα αστικά ΜΜΕ. Δικαίωμα, βέβαια, της κ. Παπαρήγα να προσέχει όπως νομίζει τα της εξωτερικής της εμφάνισης, όχι όμως να κατηγορεί τους άλλους όταν και η ίδια προσαρμόζεται στις ανάγκες του τηλεοπτικού «λουκ».

■ Προανήγγειλε φοροεπιδρομή

Ακούσαμε τη Λούκα Κατσέλη, τομέαρχης σα Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ, στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ, το πρώτη της περασμένης Τρίτης, να δίνει στον νεοφιλελεύθερο δημοσιογράφο παράδειγμα για το τι ενωεί το ΠΑΣΟΚ όταν λέει πως όλα τα εισοδήματα θα φορολογούνται με τον ίδιο τρόπο. Για παράδειγμα –είπε– όσοι ασχολούνται με την οικοδομή, όπως για παράδειγμα οι μηχανικοί, φορολογούνται με χαμηλό συντελεστή. Αυτό θα καταργηθεί!

Η κ. Κατσέλη, καταρχάς, είναι άσχετη. Οι μηχανικοί φορολογούνται όπως όλοι οι άλλοι φορολογούμενοι. Το φορολογητέο εισόδημά τους καθορίζεται με βάση φορολογικούς συντελεστές, που ισχύουν εδώ και χρόνια και επιβλήθηκαν για να μειωθεί η φοροδιαφυγή. Ανάλογα με την κατηγορία της μελέτης, η αμοιβή του μηχανικού πολλαπλασιάζεται με έναν συντελεστή (εκείνα από 17% για τοπογραφικές μελέτες και φτάνει το 35% για αρχιτεκτονικές μελέτες) και το ποσό που προκύπτει είναι το καθαρό φορολογητέο εισόδημα. Αν η διαφορά των τεκμαρτών δαπανών από τις δαπανές που αναγράφονται στο βιβλίο εσόδων-εξόδων ξεπερνά το 20%, τότε αυτοί οι συντελεστές προσαυξάνονται κατά 20%. Αρα, η κ. Κατσέλη, στην προγματικότητα προανήγγειλε φοροεπιδρομή ενάντια στους ελεύθερους επαγγελματίες.

■ Μήνυμα προς Αμερικάνους

Αντιγράφουμε από το φιλο-πασοκικό «Ποντίκι»: «Ο Γιάργος Παπανδρέου σπεύδει λοιπόν να διαμηνύσει προς την Ουασίνγκτον ότι επί των ημερών του η Ελλάδα θα είναι περισσότερο ευαίσθητη στα... περιβαλλοντικά, γεγονός που μπορεί να καθυστέψει έως και άλλη μια εικοσαετία (!) την κατασκευή του –μήκους 200 χιλιομέτρων– αγωγού από το Μπουργκάς στην Αλεξανδρούπολη, ο οποίος υπό κανονικές συνθήκες θα μπορούσε να κατασκευαστεί μέσα σε ένα εξάμηνο!». Δεν υπάρχει εφημερίδα, ακόμη και από τις ακραιφνώσεις «πράσινες», που να μην εμμήνευσε τη συγκεκριμένη κίνηση Παπανδρέου σαν άνοιγμα προς τους Ρώσους. Πήρε μπροστά κι ο Καραμανλής και άρχισε να βάζει το συγκεκριμένο θέμα στις ομιλίες του. Ο Παπανδρέου θέλει να βολέψει την αμερικανική πολιτική, όμως υπάρχουν ελληνικοί καπιταλιστικοί όμιλοι που έχουν μπει σ' αυτή τη δουλειά και δε θέλουν να τη χάσουν.

Στο προηγούμενο φύλλο κάναμε μια αναδρομή στο πώς ξέσπασε η παρούσα κρίση και πώς διογκώθηκε η κερδοσκοπία του χρηματιστικού κεφαλαίου με τις αγορές παραγώγων. Το πρώτο ερώτημα που θέσαμε είναι γιατί το κεφάλαιο αναζητά τέτοιους τρόπους αποκόμισης κέρδους και δεν αρκείται στο να μείνει στον «κλασικό» τρόπο, δηλαδή στην εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας στην παραγωγή. Το δεύτερο ερώτημα που θέσαμε είναι αν η αχαλίνωτη κερδοσκοπία αποτελεί τελικά την πηγή του κακού που ακούει στο όνομα «παγκόσμια κρίση». Σ' αυτό το ερώτημα τα παπαγαλάκια του κεφαλαίου απαντούν θετικά, ρίχνοντας το ανάθεμα στα «golden boys», τα μεγαλοστελέχη με τους παχυλούς μισθούς δηλαδή, και τις «νεανικές υπερβολές τους».

Η αλήθεια είναι ότι η οικονομική κρίση που ξέσπασε πριν από δύο χρόνια δεν αποτελεί κανένα ιστορικό παράδοξο. Στους πάνω από δύο αιώνες ιστορίας του ο παγκόσμιος καπιταλισμός έχει γνωρίσει ουκ ολίγες οικονομικές κρίσεις. Από την κρίση του 1847, με το παραγέμισμα των αγορών και την «απεριόριστη αγρυπτία στις εμπορικές συναλλαγές στις Ανατολικές Ινδίες» (όπως την περιγράφει ο Μαρξ στον τρίτο τόμο του Κεφαλαίου), την κρίση του χαρακτηρίστηκε ως «η μεγάλη Υφεση», το 1929, με την τραγική κατάρρευση των χρηματιστηρίων εν μιᾷ νυκτί, μέχρι την κρίση του 2007, με την έκρηξη της φούσκως των ενυπόθηκων στεγανοτικών δανείων και την πτώχευση τραπεζικών και βιομηχανικών κολοσσών (Lehman brothers, General Motors κτλ), οι κρίσεις ακολούθουν τον καπιταλισμό σε όλη την ιστορική του περίοδο. Ομως, η τελευταία κρίση ήταν η πρώτη μετά από πολλά χρόνια που έκανε τέτοιο πάταγο. Κι αυτό γιατί συνέβη σε μια περίοδο που ο καπιταλισμός εμφανίζοταν ότι νίκησε ολοκληρωτικά, ότι ζεπέρασε τις αντιφάσεις του. Ομως τα πράγματα δεν ήταν έτσι. Η προσγείωση στην πραγματικότητα ήταν ανώμαλη και τώρα η κρίση έχει αγκαλιάσει όλες τις μεγάλες καπιταλιστικές οικονομίες του πλανήτη. Ας ξαναγρύσουμε όμως στα ερωτήματά μας που ζητούν πιεστικά απαντήσεις.

Η πηγή της κερδοσκοπίας

Αν θέλουμε να κοιτάξουμε πίσω από τα επιφανόμενα και να αναζητήσουμε την πηγή όλης αυτής της κερδοσκοπικής μανίας του χρηματιστικού κεφαλαίου, αλλά και της ταχύτατης εξάπλωσης της κρίσης ανά την υφήλιο, θα πρέπει να πάμε κάποια χρόνια πίσω. Θα πρέπει να εξετάσουμε τις τάσεις που αναπτύχθηκαν τα προηγούμενα χρόνια στον οικονομικό τομέα, στην ίδια την καπιταλιστική παραγωγή.

Εχει αναφερθεί κατ' επανάληψη -όχι μόνο από εμάς- ότι οι καπιταλιστές στην εποχή μας αναζητούν το μέγιστο κέρδος. Αυτό είναι μια αλήθεια τόσο πραγματική όσο το γεγονός ότι ο ήλιος αντέλει από την Ανατολή. Αυτό όμως που κάποιοι προσπαθούν να συσκοτίσουν είναι ότι αυτό το «μέγιστο κέρδος» είναι που κινδυνεύει από τις ίδιες τις αιτίες που το γεννούν. Ας εξηγηθούμε. Σε ανύποπτο χρόνο, το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κογκρέσου των ΗΠΑ (Congressional Budget Office - CBO) ανέφερε σε έκθεσή του μία περιεργή πρόβλεψη. Οτι δηλαδή τα έσοδα από τη φορολόγηση των εταιριών προβλέπεται να μειωθούν σταδιακά (ως προστό του ΑΕΠ) τα επόμενα δέκα χρόνια (από 2.6% το 2006 σε 1.7% το 2013, δηλαδή μια μείωση της τάξης του 35%)^[1]. Η πρόβλεψη αυτή ήταν

■ Παγκόσμια καπιταλιστική κρίση

Υπερβολή ή νομοτέλεια; (2)

Πίνακας 1: Στατιστικά στοιχεία της βιομηχανίας των ΗΠΑ (όλες οι κατηγορίες) 1985 - 2005

Έτος	Αριθμός Εργατών στην παραγωγή		Όρες εργασίας στην παραγωγή		Μισθοί εργατών		Προστίμημα αξία		Κύριος μικρών		Κεφαλαιούχος διπλώματος	
	(πε. εκατ.)	Μεταβολή 1985 - 2005	(πε. εκατ.)	Μεταβολή 1985 - 2005	(πε. δισ. \$)	Μεταβολή 1985 - 2005	(πε. δισ. \$)	Μεταβολή 1985 - 2005	(πε. δισ. \$)	Μεταβολή 1985 - 2005	(πε. δισ. \$)	Μεταβολή 1985 - 2005
A. Τα ποσά σε τρέχουσα δολάρια (μη λαμβάνοντας υπ' άρμα την πληθωρισμό)												
2005	9,24		19,06		2063	337,98	2210,35	2557,60		128,29		
2000	11,94		23,95		2006	363,38	1973,62	2245,84		154,48		
1995	12,25	-24%	25,07	-20%	2046	6%	317,77	1711,44	121%	1897,57	100%	134,32
1990	12,23		24,46		2000	275,21	1346,97	1574,62		105,46		
1985	12,17		23,73		1949	235,79	1000,14	1278,01		91,24		
B. Τα ποσά σε δολάρια 2005 (μη λαμβάνοντας υπ' άρμα την επίσημη πληθωρισμό)^[11]												
2005	9,24		19,06		2063	337,98	2210,35	2557,60		128,29		
2000	11,94		23,95		2006	412,13	2238,37	2547,11		175,20		
1995	12,25	-24%	25,07	-20%	2046	6%	407,22	-21%	2193,20	22%	2431,73	10%
1990	12,23		24,46		2000	411,21	2012,73	2352,89		159,08		
1985	12,17		23,73		1949	427,97	1815,31	2316,03		165,61		

(1) Μετατρέπει τα δολάρια 2005 με βάση το διεθνές μέτρο των Εργασιών των ΗΠΑ (Relative Calculator: <http://data.bis.gov/gdp-bis/relative.php>)

Πηγή: Στατιστική Υπηρεσία ΗΠΑ (US Census Bureau). Επήμετρες εκθέσεις για τη βιομηχανία 2004 & 2005.

«περιέργη» γιατί την εποχή εκείνη τα κέρδη φαίνονταν να αυξάνονται με ραγδαϊκός ρυθμός. Πώς ήταν δυνατό να αναμένεται μείωση των φορολογικών εσόδων για την επόμενη δεκαετία μάλιστα;

Η μείωση των φορολογικών εσόδων, σύμφωνα με το CBO, θα ήταν συνέπεια της μείωσης του ρυθμού αύξησης των κερδών των εταιριών. Κατά το CBO, από το 2006 και μετά τα κέρδη των εταιριών αναμένονται να αυξάνονται με πιο αργούς ρυθμούς από την αύξηση του ΑΕΠ και το προσοτό τους ως πτορού το σύνολο του ΑΕΠ αναμενόντων να πέσει από το 13% που ήταν το 2006 στο 9% το 2016, δηλαδή σε επίπεδα της τάξης του 70% αυτών που βρίσκονταν το 2006. Ομως αυτό για το οποίο προειδοποιεί το CBO (η πτώση της αύξησης των κερδών των εταιριών) είναι μια τάση που υπήρχε πολύ πιο πριν. Για την ακρίβεια, μιλάμε για ένα νόμο του καπιταλισμού που είχε αναλυθεί ενάμιση αιώνα πριν από τον Μαρξ. Πρόκειται για την τάση του ποσοστού των κερδών να πέφτει. Είναι αυτή η τάση που οδηγεί το κεφαλαίο στη μείωση της παραγωγικότητας της εργασίας και επιτάχυνον τη συσσώρευση του κεφαλαίου και ως πτορού το σύνολο του ποσοστού του κέρδους;

Πώς απαντούν οι καπιταλιστές σ' αυτή τη μείωση και τι σχέση έχει η μείωση αυτή με την κρίση; Σ' αυτά τα νέα ερωτήσεις της συνήθηκες που αύξησαν τα καπιταλιστικά κέρδη σε απόλυτα μεγέθη ώθησαν στην αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και επιτάχυνον τη συσσώρευση του κεφαλαίου και ως πτορού τη μείωση του ποσοστού του κέρδους;

Η αμερικανική βιομηχανία

Το ζήτημα είναι τεράστιο και το να αναλύσει κανείς τα καπιταλιστικά κέρδη σε όλους τους τομείς της παραγωγής παραγόμενα φυσικά και ξεφεύγει κατά πολύ από τον κέρδος την κεφαλαίου, αλλά και της ταχύτητας της παραγωγής περιήρθησε να απαντήσουμε να απαντήσουμε βασιζόμενοι αναγκαστικά στην επίσημη στατιστική στοιχεία.

Οι ζητήσεις που ανατέλλουν στην παραγωγή της βιομηχανίας είναι τέλεια της αμερικανικής βιομηχανίας. Πηγές μας τα συμπεράσματα της μαρξικής θεωρίας. Το ερώτημα που τίθεται είναι: ισχύει η διαπίστωση του Μαρξ, ότι είναι στη φύση του καπιταλισμού το ποσοστό κέρδους των καπιταλιστών να πέ

Τη Δευτέρα έκανε τη μεγάλη έκπληξη ο εκπαραθυρωθείς πρόεδρος της Ονδούρας, Μανουέλ Σελάγια. Παρουσιάστηκε ενώπιον δημοσιογράφων στην πρωτεύουσα της χώρας Τεγκουστιγκάλτα. Μέσα από το άσυλο που του παροχώρησε η πρεσβεία της Βραζιλίας ο Σελάγια φανερώθηκε και κάλεσε το λαό της Ονδούρας να κατευθυνθεί μαζικά στην πρωτεύουσα και να περικυλώσει την πρεσβεία για να τον υπερασπιστεί από ενδεχόμενη επίθεση του στρατού.

Χιλιάδες πολίτες αποδέχθηκαν το κάλεσμα και κατευθύνθηκαν από την πρεσβεία, αψηφωντάς την 24ωρη απαγόρευση κυκλοφορίας που επέβαλε ακαριαία ο πραξικοπηματίας Ρομπέρτο Μισελέτι. Οι πρώτες συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής δεν άργησαν να εκδηλωθούν έξω από την πρεσβεία, όπου συνέρεαν χιλιάδες πολίτες της Ονδούρας.

Φαίνεται πως οι πραξικοπηματίες αιφνιδιάστηκαν στο άκουσμα της ειδήσης. Αρχικά, τα ΜΜΕ της χώρας έσπευσαν να τη διαψεύσουν, δημοσιεύο-

Ο Σελάγια επιστρέψει

ντας δήλωση του Μισελέτι ότι δήλη η ιστορία είναι κατασκεύασμα «μινιατούρας τρομοκρατίας! Την ίδια στιγμή, σε ενημέρωση του Στέιτ Ντιμπάρτμεντ ο εκπρόσωπος Τύπου επέμενε να απαντά, ότι ενημερώθηκε από τα κανάλια.

Ο Σελάγια κατάφερε να περάσει τα σύνορα και να φτάσει απαρατήρητος στην πρωτεύουσα, χωρίς να τον μυριστεί κανείς από τους πραξικοπηματίες. Τα εκαντοντάδες μπλόκα του στρατού που έχουν στηθεί σε δήλη τη χώρα εδώ και τρεις μήνες, από τότε που οι πραξικοπηματίες του Κογκρέσου και του Ανώτατου Δικαστηρίου αντεψώναν τον Σελάγια, δεν μπόρεσαν να τον εμποδίσουν να εισέλθει στη χώρα. Επιτρέπθη πλήρημα στην αισφάλεια του καθεστώτος.

Οι πρώτες ενδείξεις δείχνουν ότι οι πάτρονες του Μισελέτι, οι αξιωματούχοι των ΗΠΑ, δεν είχαν ιδέα για την κίνηση του Σελάγια και έτσι άφησαν τους

εκλεκτούς τους στο σκοτάδι. Αν και ο ίδιος ο Σελάγια δήλωσε ότι ταξίδεψε με τηλήρη μυστικότητα, «διαβαίνοντας κοιλάδες και βουνά», δεν αποκλείεται να συνέβραμαν στην επιστροφή του υποστηρικτές του στο στρατό, καθώς και άλλοι αξιωματούχοι της Ονδούρας, που είναι δυσαρεστημένοι από τους πραξικοπηματίες.

Μετά τις πρώτες πτωνικόβλητες αντιδράσεις των πραξικοπηματιών, ο Μισελέτι απηγόρευε διάγγελμα από την τηλεόραση, κατηγορώντας τον Σελάγια ότι κάνει ό,τι μπορεί για να εμποδίσει τη διεξαγωγή εκλογών στις 29 Νοέμβρη. Τον κατηγόρησε επίσης για προδοσία και συμμετοχή σε μεγάλα σκανδαλαδιαφθοράς και απαίτησε από την πρεσβεία της Βραζιλίας να τον παραδώσει στις αρχές της Ονδούρας, γιατί εκκρεμεί σε βάρος του δικαστική δίωξη. Η κυβέρνηση της Βραζιλίας αρνείται να παραδώσει τον Σελάγια στις αρχές των πραξικοπηματιών

και απαιτεί να επιστρέψει αυτός στον προεδρικό θώρακα.

Τις μέρες που πέρασαν μέχρι και την Πέμπτη που γράφεται αυτό το σημείωμα, οι πραξικοπηματίες επέκτειναν τη διάρκεια της απαγόρευσης κυκλοφορίας, έκλεισαν τα αεροδρόμια και κατέβασαν τους διακόπτες σε πολλές συνοικίες της πρωτεύουσας. Τα μέτρα αυτά προκάλεσαν την οργή χιλιάδων κατοίκων που ξεχύθηκαν στους δρόμους, αιμηρώντας την απαγόρευση. Οι πραξικοπηματίες τρέμουν τόσο πολύ το ενδεχόμενο η λαϊκή οργή να φουντώσει και να μετατραπεί σε ορμητικό χείμαρρο που έξαναγκάζουν όλο τον πληθυσμό να μένει σε εικοσιτετράρηψη βάση στα σπίτια του.

Οι επιπτώσεις στην οικονομία είναι τεράστιες. Η έλειψη προϊόντων στα σπίτια οδήγησε χιλιάδες γυναίκες έξω από τα σουπερμάρκετ. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε το μέγεθος της ανυπακοής και των συγ-

κρούσεων στο δρόμο. Κρίνοντας, όμως, από τις αντιδράσεις του καθεστώτος, οι εξελίξεις αναμένονται καταγιγιστικές. Οι πραξικοπηματίες μεθοδεύουν την είσοδο τους στην πρεσβεία της Βραζιλίας, για να βάλουν τέλος σε κάθε δημόσια δραστηριότητα του Σελάγια. Μια τέτοια ενέργεια, όμως, θα τους φέρει αντιμέτωπους με το βραζιλιάνικο κράτος, μια διόλου αμελητέα δύναμη στην Ν. Αμερική. Για μια τέτοια απόφαση χρειάζεται η αμέριστη υποστήριξη του θείου Σαμ. Θα ρισκάρουν και χωρίς το «πράσινο φως» των ΗΠΑ;

Το πρώτο χαρτί που έριξε ο Σελάγια είναι η «εθνική συμφρίωση» και οι ειρηνικές μαζικές κινητοποιήσεις για να επανελθει στην προεδρία. Η Κλίντον δήλωσε ότι και οι δύο πλευρές πρέπει να λύσουν τις διαφορές τους με διάλογο. Παράλληλα, ο βραζιλιάνος ομόλογός της άσκησε κριτική στις ΗΠΑ και στον αχυρώνθρωπο τους, κάτοχο βραβείου Νόμπελ, πρόεδρο της Κόστα Ρίκα, Οσκαρ Αρίας, που ανέλαβε διαμεσολαβητής ανάμεσα στις δύο πλευρές, φέρνοντας στον κοινό παρονομαστή

θύτη και θύμα. Η Βραζιλία επιχειρεί να αναβαθμίσει το γεωμονικό της προφίλ στην περιοχή. Άλλωστε, είναι η μεγαλύτερη και πλουσιότερη χώρα της Ν. Αμερικής.

Προς το παρόν, τα πράγματα φαίνονται αδιέξοδα, αλλά το ενδεχόμενο να υπάρξει συμβιβασμός ανάμεσα στις δύο πλευρές δεν είναι οπιθύνοντος. Αν οι πραξικοπηματίες μπορέσουν να εξασφαλίσουν το ρόλο τους σε μια κυβέρνηση με επικεφαλής τον Σελάγια, κάτω από την πίεση Αμερικανών και Βραζιλιάνων, μπορεί να ενδώσουν. Η λύση, όμως, αυτή θα είναι σύγουρα σε βάρος του λαού της Ονδούρας, που είδε μέσα σε τρεις μήνες να παίρνονται σκληρά μέτρα σε βάρος του, μέτρα που θα παγιωθούν με μια συμβιβαστική λύση συγκυβέρνησης. Ο Σελάγια ό,τι μπορούσε να κάνει το έκανε. Εδώ που τα λέμε ξεπέρασε τα όριά του. Δεν μπορούν να περιμένουν πλέον λύση από διαπραγματεύσεις τρίτων οι εργαζόμενοι της Ονδούρας. Τη λύση πρέπει να τη δώσουν οι ίδιοι, ανατρέποντας τη χούντα του Μισελέτι.

Πίνακας 2: Υπολογισμός ποσοστού υπεραξίας και ποσοστού κέρδους στην αμερικανική βιομηχανία

[2.1]	[2.2]	[2.3]	[2.4]	[2.5]	[2.6]	[2.7]	[2.8]	[2.9]	[2.10]	[2.11]	[2.12]	[2.13]	[2.14]	[2.15]
Έτος	Σταθερό κεφάλαιο (Η1.12) + [1.14]	Μεταβ.Απτό κεφάλαιο (σε θηλ. \$ 2006)	Συνολικό κεφάλαιο (Σταθερό + Μεταβ.Απτό)	Υπεραξία (= Πρεβίλεια [1.10] - Μεταβ.Απτό [2.8])	Ποσοστό υπεραξίας (Υπεραξία [2.10]/ Μεταβ.Απτό [2.8])	Ποσοστό κέρδους (Υπεραξία [2.10]/ Σταθερό [2.09])								
	[θηλ. \$ 2006]	[Μεταβ.Απτό 1985 - 2006] [1.10 ή Πι. 1]	[Μεταβ.Απτό 1985 - 2006] [Σύνολο = (2.4) + (2.5)]	[θηλ. \$ 2006]	[Μεταβ.Απτό 1985 - 2006] [1.10]	[θηλ. \$ 2006]	[Μεταβ.Απτό 1985 - 2006] [1.10]	[θηλ. \$ 2006]	[Μεταβ.Απτό 1985 - 2006] [1.10]	[%]	[%]	[%]	[%]	
2005	2685,89	337,98	152,09	490,07	3175,96	1720,28	351%	54%						
2000	2722,31	412,13	185,46	597,59	3319,90	1640,78	275%	49%						
1995	2603,86	8,2%	407,22	183,25	590,47	3194,33	2,4%	1602,73	44,0%	271%	82,3%	50%	40,6%	
1990	2511,97		411,21	185,04	596,25	3108,22		1416,48		238%		46%		
1985	2481,84		427,97	192,59	620,56	3102,20		1194,75		193%		39%		

(*) Εργοδοτικές εισφορές = 45% πωλ. μεσών (κατ' αιτήση σύμφωνα με την Πι. 2)

Πηγές: 1. Στατιστική Υπηρεσία ΗΠΑ (US Census Bureau). Ετήσιες εκθέσεις για τη βιομηχανία 2004 & 2006.
2. Υπουργείο Εργασίας ΗΠΑ. Εκθεση με τίτλο "Employer costs for employee compensation 1986-1999" (Μάρτης 2000).

ρα από τη ραγδαία αύξηση του ποσοστού της υπεραξίας, που είναι διπλάσιο από την αύξηση του ποσοστού της κέρδους δηλαδή αξίας που παράγουν οι εργάτες δημιουργώντας μια αξία μεγαλύτερη από αυτή που παράγουν με το μισθό τους (πουλώντας την εργατική δύναμη στους καπιταλιστές), σε σχέση με το μεταβλητό κεφάλαιο που οι καπιταλιστές χρησιμοποιούν για ν

Τα λεφτά μας πίσω...

Στα 35 χρόνια της μεταχουντικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, ουδέποτε υπήρξε προεκλογική περίοδος τόσο άνευρη, τόσο αδιάφορη, τόσο ανιαρή σαν αυτή που διανύουμε. Κυκλοφορείς στο δρόμο και δεν καταλαβαίνεις ότι σε λίγες μέρες έχει εκλογές. Αδεια χάσκουν τα κομματικά περίπτερα στις πλατείες, ενώ οι παρακείμενες καφετέριες είναι γεμάτες από κόσμο που απολαμβάνει τις τελευταίες ζεστές μέρες του χρόνου. Οι υποψήφιοι αλιεύουν σταυρούς γυρνώντας σπίτι-σπίτι, αφού συγκεντρώσεις με λίγο κόσμο δεν μπορούν να οργανώσουν.

Ολο το παιχνίδι παίζεται στην τηλεόραση. Τα απαιωνόμενα ντιμπέιτ ξαφνικά απέκτησαν αξία. Είχαμε... προκριματικό και μετά... τελικό ανάμεσα στους δύο. Ανάμεσα σ' αυτούς γίνεται η σύγκριση. Μια σύγκριση παράξενη. Το αποτέλεσμα είναι προεξοφλημένο και η συζήτηση γίνεται μόνο για την έκταση του σκορ. Σαν να παίζει ο Θρασύθουλος με τη Μπαρτσελόνα. Η πλάκα είναι πως και οι δυο αντίπαλοι έχουν αποδεχτεί αυτή την πραγματικότητα. Τον Παπανδρέου, βέβαια, τον βολεύει, αλλά ο Καραμανλής γιατί την αποδέχτηκε; Γιατί απλούστατα είναι αποφασισμένος να φύγει και κυνηγά αξιοπρεπή πόττα. Γιατί απλούστατα, το παιχνίδι το καθορίζουν άλλοι και όχι οι παιχτές. Οι ίδιοι που έφεραν στην εξουσία τον Καραμανλή και λοιδορούσαν τον Παπανδρέου, κάνουν τώρα την αντίθετη δουλειά. Στα σκουπίδια ο Καραμανλής, πάνω ο Παπανδρέου. Ακόμα και οι λονδρέζοι μπουκέμπειρ προσπαθούν να στήσουν παιχνίδι όχι με την εύρεση του νικητή, αλλά με άλλα στοιχεία, όπως ο διαφορά της πόττας και η κατάκτηση αυτοδυναμίας από το σύγουρο νικητή. Κάτι ήξερε η ΝΔ, όταν αμέσως μετά τις ευρωεκλογές αποφάσιζε να απαγορεύσει τις δημοσκοπίσεις τις δυο τελευταίες προεκλογικές εβδομάδες. Χωρίς την απαγόρευση, σήμερα τα πράγματα θα ήταν χειρότερα γι' αυτή.

Ολα τούτα είναι αποτέλεσμα της ταύτισης των δυο μεγάλων αστικών κομμάτων στην ουσία της πολιτικής. Μιας πολιτικής που στη σημαντικότερη διάστασή της, την οικονομική, καθορίζεται πλέον στις Βρυξέλλες. Η σχέση ψηφοφόρων - κομμάτων εξουσίας είναι μια άρρωστη σχέση. Μισοεμπιστεύονται τον ένα, επειδή έχουν σιχαθεί τον άλλο και τους εναλλάσσουν συνεχώς στην εξουσία. Χωρίς να τους εμπιστεύονται, χωρίς να ελπίζουν. Τους αλλάζουν όπως αλλάζουν ντεκόρ στο σαλόνι τους, για να αποκτήσουν την ψευδαίσθηση ότι η καθήλωση στον καναπέ αποκτά νέο ενδιαφέρον.

Στη σκιά των δυο εναλλασσόμενων μεγάλων στριμώχνονται οι τρεις μικροί (ο τέταρτος ήταν απλά μια φούσκα που εξυπηρέτησε το σύστημα την περίοδο των ευρωεκλογών). Δεν διεκδικούν τίποτα περισσότερο από τον συμπληρωματικό ρόλο που έχουν ως τώρα. Η φιλοδοξία τους φτάνει το πολύ σε μια μικροαύξηση του ποσοστού, όταν δεν αγωνίζονται για να εξασφαλίσουν απλώς την επιβίωση. Αποδέχονται πλήρως τους κανόνες του παιχνιδιού. Αποδέχονται τον αστικό κοινοβουλευτισμό. Στο πλαίσιο του ζουν, δρουν και αναπαράγονται. Στα δεξιά της ΝΔ ο ένας, στ' αριστερά του ΠΑΣΟΚ οι άλλοι δύο. Για να διαθέτει το ουράνιο τόξο όλα τα χρώματα.

Τι δουλειά έχουν οι «ζωντανοί» άνθρωποι, οι άνθρωποι που θέλουν ν' αγωνιστούν για ν' αλλάξουν τον κόσμο, σ' αυτό το στημένο παιχνίδι; Καμία, είναι η απάντηση. Αποχή, λοιπόν, κι αντάμωμα στους δρόμους του αγώνα, όπου ανθίζει η ελπίδα.

■ Αμύνεσθε περιπάτης

Αν διαβάσετε τις προεκλογικές ομιλίες του Καραμανλή, δα διαπιστώσετε ότι μιλάει πιο γενικόλογα από τον Παπανδρέου. Λέει ότι «μπροστά στην κρισιμότητα των περιστάσεων δε μοιράζει υποσχέσεις», αλλά προτείνει «δύσκολες, αλλά απόλυτα αναγκαίες πολιτικές για τα επόμενα δύο χρόνια», οι οποίες «μπορούν να βγάλουν την πατρίδα μας από τη διεθνή κρίση, όσο το δυνατό πιο αλώβητη».

Αποφέυγει, όμως, να αναφερθεί συγκεκριμένα στα μέτρα που προανήγγειλε στη ΔΕΘ. Αφού πρώτα αφόπλισε το κόμμα του, τώρα, που έχουν σηκωδεί και οι... γαλάζιες πέτρες και τον χτυπούν, προσπαθεί να μείνει στη σφαίρα της γενικολογίας, λες και ξέχασε κανένας αυτά που εξήγγειλε. Αν μη τι άλλο, αποδεικνύει και στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου ότι νοιάζεται μόνο για την πάρτη του και για τίποτ' άλλο.

■ Προπαγανδιστικά κολπάκια

Ο Αθραμόπουλος οργάνωσε την προγιόμενη βδομάδα συνέντευξη-φιέστα για να ανακοινώσει ότι παραλαμβάνεται (αναμένονταν το περασμένο Σάββατο) η πρώτη παρτίδα εμβολίων για τη νέα γρίπη. Δεν αναφέρθηκε, όμως, σε αριθμούς. Παραλήφθηκαν 60.000 δόσεις εμβόλιου από τη φαρμακοβιομηχανία Novartis, στην οποία έχουν παραγγελθεί 2.000.000 δόσεις, ενώ άλλες 2.000.000 δόσεις έχουν παραγγελθεί στη GlaxoSmithKline. Δηλαδή, παρελήφθη μόλις το 1,5% των δόσεων, ίσως για να πουλήσει μύρον ο επιδόξος δελφίνος του Καραμανλή! Οπως, επίσης, είναι γνωστό, η έγκριση για τη χρήση του εμβολίου αναμένεται να δοθεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων το τελευταίο δεκαήμερο του Οκτώβρη, επομένως ο εμβολιασμός δεν μπορεί να ξεκινήσει πριν τα μέσα Νοέμβρη, όταν ο Αθραμόπουλος δεν διαθέτει υπουργός!

Πέρα από τα προπαγανδιστικά κολπάκια του κυρίου Τίποτα, όμως, η ουσία είναι πως πέρα από τις προειδοποίησες διάσημων ειδικών στο εξωτερικό, υπάρχει ήδη διχογνωμία και στη χώρα μας, καθώς η μεν Εθνική Επιτροπή Εμβολιασμών, με επικεφαλής τον καθηγητή Παιδιατρικής Α. Κωνσταντόπουλο, δεωρεί ότι ο εμβολιασμός πρέπει να ξεκινήσει από τα παιδιά ηλικίας 6 μηνών έως 18 ετών, η δε Εθνική Επιτροπή Πανδημίας, με επικεφαλής την καθηγήτρια Ζα-

δολογίας Ε. Γιαμαρέλου, δεωρεί -συμφωνώντας με τις προειδοποίησεις συβαρών επιστημόνων διεθνώς- ότι ο εμβολιασμός σε παιδιά δεν πρέπει να γίνει, γιατί δεν έχουν ολοκληρωθεί ακόμα οι σχετικές κλινικές μελέτες.

■ Καπνός παραπλαγής

«Οι οποιεσδήποτε ακρότητες για άμεση απέλαση κ.λπ. νομίζω ότι πέφτουν στο κενό, γιατί είναι απραγματοποίητες και ηδηκώς όχι σωστές. Πρέπει να γίνει διαπραγμάτευση για πρωθυπουργή τους (σ.ο. των μεταναστών) σε χώρες της Ευρώπης». Ποιος είναι αυτός που βγαίνει «από τ' αριστερά» στον Καραμανλή και τον Μαρκογιαννάκη (και τον Παπανδρέου, βεβαίως, που έχει ρίζει το σύνδημα «μηδενική ανοχή στη λαδρομετανάστευση»); Ο Καρατζαφέρης, σε συνέντευξη του στον «Κόσμο του Επενδυτή!» Αδίστακτος στον πολιτικό τυχοδικιπομένο του ο δημιουργός του ΛΑΟΣ, προσπαθεί να διεμβολίσει ακόμη και το ακροατήριο του «μεσαίου χώρου», στον οποίο απευθύνεται το συγκεκριμένο έντυπο. Αν έδινε συνέντευξη σε μια δεξιά εφημερίδα, φυσικά διέλεγε τα ακριβώς αντίθετα.

Αλλωστε, η γνωστή περιπέτεια με την υποψηφιότητα του πρώην υπαρχηγού της Χρυσής Αυγής και εκδότη του «Ελευθερουργού Σκασμού» (έτσι πολιτογράφημα η εν λόγω φασιστοφυλλάδα την περίοδο της χούντας Ζαφειρόπουλου, δείχνει καθαρά τα πράγματα. Η υποψηφιότητα Ζαφειρόπουλου στο

H μαγεία του Photoshop. Σβήνει ρυτίδες, σβήνει ελιές, δίνει λάμψη στα μάτια, κάνει το λιπαρόλος να εκπέμπει υποσχέσεις...

Τι κρίμα να μην είναι έγχρωμη η σελίδα, για να αποτυπωθεί όλη η γοητεία των φωτογραφιών που μας έστειλε το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Εργασίας...

■ Εθνικώς ανησυχούντες

Ποιος «ζύπνησε» τον Καραμανλή και άρχισε τις τελευταίες μέρες να την πέφτει στον Παπανδρέου και για την εξωτερική πολιτική και τα... εδνικά δέματα; Ο κ. Δελαστίκ, βεβαίως, που πρώτος από τους γνωστούς... αριστερούς εδνικώς ανησυχούντες έγραψε στο «Εθνος», ότι «πολύ διάθετη η πλειοψηφία των Ελλήνων να δει να συνεχίζεται από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ η γραμμή που ακολούθησε ο Κώστας Καραμανλής σε τρία κορυφαία δέματα της εξωτερικής πολιτικής -το βέτο κατά των Σκοπίων, στην ενεργειακή συνεργασία με τη Ρωσία και στην απόρριψη κάθε λύσης στο Κυπριακό, που διαπίνεται από το πνεύμα του απαράδεκτου σχεδίου Ανάν»!

Κατά τον κ. Δελαστίκ, όμως, «δυστυχώς, δεν είναι καδόλου βέβαιο ότι το ΠΑΣΟΚ δα συνεχίσει αυτή τη γραμμή. Το παρελθόν δεν είναι καδόλου καθηγυμαστικό», διότι ο Παπανδρέου «προσωπικά είχε ταχθεί με δημόσιες δηλώσεις του το 2004 υπέρ του σχεδίου Ανάν», ενώ «επί κυβερνητής ΠΑΣΟΚ δόθηκε άνευ όρων στην ΠΓΔΜ το καθεστώς χώρας υποψήφιας προς ένταξη στην ΕΕ, με σύμφωνη γνώμη της Αθήνας». Δεν δέλει να είναι άδικος έναντι του Παπανδρέου ο κ. Δελαστίκ, γι' αυτό και σημειώνει για το Κυπρακό: «Έλπιζουμε να έχει αλλάξει στάση, αλλά δεν γνωρίζουμε αν αυτό έχει όντως συμβεί». Και για το δέμα της Μακεδονίας: «Ευχόμαστ

ανακοινωθεί, όταν η Χρυσή Αυγή διεμήνυσε πως είναι πρόδυμη να ρίξει στην πιάτσα άφδονο φωτογραφικό υλικό με τον τέως υπαρχηγό της... εν δράσει. Οπότε, το ξανασέφτηκαν και το συμβούλιο του ΛΑΟΣ «δέχτηκε» την πρόταση Ζαφειρόπουλου να βγει από το ψηφοδέλτιο. Ποιοι ψήφισαν λευκό; Ο Πλεύρης και ο Αδωνις! Αυτοί προφανώς δεν θα είχαν κανένα πρόβλημα από τις φωτογραφίες...

■ Ψάχνει για βλάκες

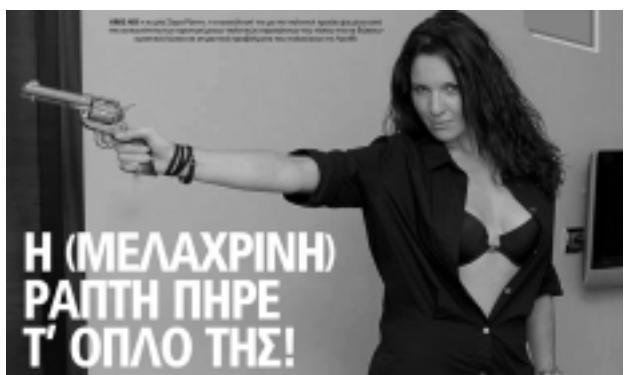
Στον «Κόσμο του Επενδυτή», επίσης, διαβάσαμε την εξής εκπληκτική απάντηση του Ι. Παπαδανασίου, σε ερώτηση αν αισθάνεται υπεύθυνος για την απόκλιση του προϋπολογισμού του 2009 από τις προβλέψεις: «Ο προϋπολογισμός συντάχθηκε με ένα σενάριο ανάπτυξης 2,8%, προσαρμόστηκε στη συνέχεια με σενάριο ανάπτυξης 1,1% και τελικά ο ρυθμός ανάπτυξης αναμένεται να είναι οριακά αρνητικός. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα και τα έσοδα του Δημοσίου να μειωθούν και οι ανάγκες για στήριξη της πραγματικής οικονομίας και των οικονομικά ασθενέστερων να αυξηθούν».

Ο τύπος ψάχνει για βλάκες. Οταν κατήρτιζαν τον προϋπολογισμό, μαζί με τον Αλογοσκούφη, η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση είχε ήδη ξεσπάσει και ενώ διεθνώς γινόταν της κακομοίρας, αυτοί προσπαθούσαν να μας πείσουν πως ο ελληνικός καπιταλισμός δι παραμείνει μια όαση ανάπτυξης. Στη συνέχεια, όταν ο Αλογοσκούφης πήρε πόδι και ανέλαβε αυτός στη δέση του, κατέβασε την πρόβλεψη για την αύξηση του ΑΕΠ στο 1,1%, ενώ όλοι οι διεθνείς οργανισμοί μιλούσαν ήδη για αρνητική ανάπτυξη. Ακόμα και στην προεκλογική περίοδο των ευρωεκλογών, ο Παπαδανασίου μιλούσε για ρυθμό ανάπτυξης 1,1% και έδινε συνεντεύξεις στις οποίες υποστήριζε ότι δεν θα χρειαστεί κανένα πρόσθιτο μέτρο, γιατί όλα όσα χρειάζονταν υποτίθεται πως είχαν παρθεί και απλά δεν τα είχε συνυπολογίσει η Κομισιόν!

Ποια είναι αλήθεια; Εκείνη την περίοδο, ο Καραμανλής ήδη λε να κάνει ένα «κρας τεστ» και να διαπιστώσει αν με τα παραμύθια μπορούσε να κερδίσει τις ευρωεκλογές. Οταν εισέπραξε την «κρυάδα», ο μεν Καραμανλής αποφάσισε να την κάνει με ελαφρά πηδηματάκια, παριστάνοντας τον ήρωα, ο δε Παπαδανασίου είναι αναγκασμένος να λέει τέτοιες παπαριές.

■ Μεγαλοπρεπές φτύσιμο

«Άδειαν ολιγόμερη προς κάδαρσιν αναγκαίαν» ζήτησε ο σκιτσογράφος Στάθης. Λεφά έχει, κάπου δια βρει να πνίξει τον πόνον του από το μεγαλοπρεπές φτύσιμο που του έκαναν οι Συριζαίοι, βάζοντας βέτο στη συμφωνία που ο ίδιος είχε κάνει με τον Τσίπρα να είναι επικεφαλής του ψηφοδέλτιου επικρατείας. Κάποιοι δεν ξέχασαν τον προκλητικό εδινικισμό του, ούτε το γεγονός ότι στις ευρωεκλογές καλούσε σε υπερψήφιση και του Παπαδεμελή (!) «γιατί πετάει πέτρες για καλό σκοπό». Ο ίδιος ο Στάθης, πάντως, γνωστός για το χαμαιλεοντισμό του, το πάλεψε μέχρι την τελευταία στιγμή. Παρασκηνιακά ήρεμησε την Τεγούπουλου και δεν βγήκε στα κεραμίδια, όπως ο Ρουμπάνης, παρασκηνιακά πάζάρεψε και με τον Τσίπρα. Μόνο όταν του είπαν ότι μόνο στην τελευταία δέση χωράει, μήλησε δημόσια, χωρίς και πάλι να κόψει τις γέφυρες.

Η κυρία που ποζάρει σ' αυτή και άλλες –εξίσου αποκαλυπτικές– πόζες για το «Πρώτο Θέμα» ονομάζεται Σάρα Ράπτη και είναι υποψήφια της ΝΔ στο νομό Λασιθίου. Ταιριαστή με τις αποκαλυπτικές της πόζες είναι και η μαντινάδα που συνοδεύει την προεκλογική της εκστρατεία: «Ψηλοτάκουνα φορείς, με το γάντι οπλοφορείς, για να δώσεις ό,τι μπορείς στο Λασίθι που πονείς!!!»

Εξηγώντας τους λόγους που την οδήγησαν στην «αποκαλυπτική φωτογράφηση» (ο χαρακτηρισμός της εφημερίδας), λέει ότι «είναι μια συμβολική κίνηση για να ταραχτούν τα στάσιμα νερά της πολιτικής σκηνής», διότι έχει αντιληφθεί «ότι μόνο αν στηριχτείς στις δικές σου δυνάμεις και προβείς σε ριζοσπαστικές κίνησης, που πιθανόν να ενοχλήσουν ορισμένους, έχεις ελπίδα να ακουστούν οι απόψεις σου!!!»

Δεδομένου, λοιπόν, ότι για να διαφημίσει την υποψηφιότητά της η κυρία Ράπτη προέβη στην πρώτη... ριζοσπαστική κίνηση, μπορούμε να ελπίζουμε ότι οι επόμενες πρωτοβουλίες της δα είναι πιο... ριζοσπαστικές. Τα... προσόντα τα διαδέτει.

Στο συρτάρι η αντιπυραυλική ασπίδα

Στις 17 Σεπτεμβρίου, μπήκε και επίσημα στο συρτάρι το σχέδιο Μπους για τη νέα αντιπυραυλική ασπίδα στην Ευρώπη με την απόφαση του Μπαράκ Ομπάμα να εγκαταλείψουν οι ΗΠΑ το σχέδιο ανάπτυξης αντιπυραυλικών συστημάτων σε Πολωνία και Τσεχία, το οποίο είχε προκαλέσει τη σφοδρή αντιδραση της Ρωσίας. Η απόφαση αυτή δεν ήταν κεραυνός εν αιθρίᾳ. Η στάση του Ομπάμα στο επίμοχο ζήτημα ήταν εξαρχής πολύ προσεκτική και συγκρατημένη, αφήνοντας να διαφανεί ότι το σχέδιο Μπους επανεξετάζεται.

Παράλληλα, ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ, Αντέρες Φογκ Ράσμουσεν, προχώρησε σε μια «επίθεση φιλίας και συνεργασίας» προς τη Ρωσία με τρεις προτάσεις.

1. «Την άμεση εξέταση της ενίσχυσης της συνεργασίας μεταξύ των δύο πλευρών σε όλους τους τομείς που υπάρχει κοινό ενδιαφέρον, όπως την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, την αποφρευση των όπλων μαζικής καταστροφής και τη σταθεροποίηση της κατάστασης στο Αφγανιστάν.

2. Την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης μεταξύ των δύο πλευρών, που κλονίστηκε λόγω των διαφορών τους σχετικά με τη διένυση της συμμαχίας.

3. Την εξέταση από ΝΑΤΟ και Ρωσία των νέων προκλήσεων του 21ου αιώνα στον τομέα της ασφαλείας».

Οι εξελίξεις αυτές προκάλεσαν εκτιμήσεις του τύπου ότι «αρχίζει μια νέα εποχή στις σχέσεις ΗΠΑ-Ρωσίας» ή εικασίες σχετικά με το τι είναι διατεθειμένο να δώσει το Κρεμλίνο σε ανταπόδοση της χειρονομίας του Λευκού Οίκου, ιδιαίτερα στο φλέγον ζήτημα του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν. Το αν και κατά πόσο είναι βάσιμες αυτές οι εκτιμήσεις, που κυριαρχούν στη σχετική αρθρογραφία του διεθνούς τύπου, συνδέεται με τους λόγους που οδήγησαν τον αμερικανό πρόσδρομο στην απόφαση αυτή.

Κατά την άποψή μας, οι λόγοι αυτοί είναι πιο πρωταρχικά οικονομικοί. Η αμερικάνικη οικονομική αιμοροφούγα στους πολέμους του Ιράν και του Αφγανιστάν έχει γίνει δυ-

σβάστακτη και το κόστος ανάπτυξης των περιβόλτων αντιπυραυλικών συστημάτων σε Τσεχία και Πολωνία θα ήταν, σύμφωνα με τους ειδικούς, τεράστιο και συνεπτικό ασκήτικο, εν μέσω μάλιστα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Παράλληλα, ο ανταγωνισμός και η αντιπαράθεση με τη Μόσχα θα κορυφώνονταν σε μια πολύ δύσκολη περίοδο για την Ουάσιγκτον.

Ενδεικτικά, σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία, η ετήσια χρηματοδότηση μόνο των αμερικανικών στρατιωτικών επηγειρήσεων στο Αφγανιστάν ήταν 20.8 δισ. δολάρια για το 2002, 60.2 δισ. για το 2009 και 228.2 συνολικά για το διάστημα 2002-2009, ενώ για το 2010 ο Ομπάμα έχει ζήτησε 68 δισ., ποσό που για πρώτη φορά από το 2003 ξεπέραν τις στρατιωτικές δαπάνες για τον πόλεμο του Ιράκ. Τα ποσά αυτά ανεβαίνουν ακόμη περισσότερο, αν προστεθούν οι λεγόμενες «μη στρατιωτικές δαπάνες» (π.χ. η αμερικάνικη πρεσβεία στο Αφγανιστάν έχει ζήτησε 2,5 δισ. δολάρια για το 2010, ενώ οι δαπάνες για τη λεγόμενη «ανοικοδόμηση» από το 2001 έχουν φτάσει στα 38 δισ. δολάρια).

Εκτός από τα οικονομικά οφέλη για την Ουάσιγκτον, με την απόφαση Ομπάμα και την «επίθεση φιλίας» του ΝΑΤΟ προς τη Ρωσία κλείνει, τουλάχιστον για την κρίσιμη αυτή περίοδο, το μέτωπο που είχε ανοίξει με τη Ρωσία εξαιτίας του σχεδίου ανάπτυξης των αντιπυραυλικών συστημάτων σε Πολωνία και Τσεχία καθώς και της σχεδίασης της Σεβαστούπολης, η Ρωσία θα παραμείνει στη Μάυρη Θάλασσα και θα αποτρέψει τις αμερικανικές προσπάθειες να τη μετατρέψουν σε «νατοϊκή λίμνη». Σημειώτεον ότι, με βάση προηγούμενες συμφωνίες, υπάρχουν και άλλα ρωσικά στρατεύματα στην Αμπχαζία και την Οσετία, που σημαίνει ότι ακόμη κι αν μια φιλοαμερικανική κυβέρνηση της Ουκρανίας αποφασίσει να καταργήσει τη ρωσική ναυτική βάση της Σεβαστούπολης, η Ρωσία θα παραμείνει στη Μάυρη Θάλασσα και θα αποτρέψει τις αμερικανικές προσπάθειες να τη μετατρέψουν σε «νατοϊκή λίμνη».

Εκτός από τα οικονομικά οφέλη για την Ουάσιγκτον, με την απόφαση Ομπάμα και την «επίθεση φιλίας» του ΝΑΤΟ προς τη Ρωσία κλείνει, τουλάχιστον για την κρίσιμη αυτή περίοδο, το μέτωπο που είχε ανοίξει με τη Ρωσία εξαιτίας της σχεδίασης της Σεβαστούπολης του ΝΑΤΟ. Το βέβαιο είναι ότι η όποια βελτίωση στις σχέσεις Ρωσίας-ΗΠΑ, σαν αποτέλεσμα των τελευταίων εξελίξεων, θα είναι πρωταρχική. Μια περίοδος «εκεχειρίας» στο μεταξύ τους ανταγωνισμό για αγορές και σφρίέρες επιπρόσθιες. Οι μεταξύ τους αντι

■ Ποια ανανέωση;

Κάθε φορά που έναι από τα δυο αστικά κόμματα εξουσίας μένει για καιρό εκτός εξουσίας, προσπαθεί να επαναζήμψει υποσχόμενο ανανέωση, επανίδρυση του κράτους και άλλα τέτοια ηχηρά. Το ίδιο κάνει και τώρα το ΠΑΣΟΚ. Ο Παπανδρέου, που αντιμετωπίζεται πλέον ως αυριανός πρωθυπουργός ενώ μέχρι πριν λίγο καιρό αποκαλούνταν περιφρονητικά «ο Γιωργάκης», παρουσιάζεται σαν ο μεγάλος ανανεωτής, που θα πατάξει τη διαφθορά κ.τ.λ. Τα πράσινα (και κάποια που αλλάζουν χρώματα σαν χαμαιλέοντες) λαμόγια, όμως, δεν ανησυχούν καθόλου και ήδη παίρνουν θέσεις για το πάρτι που θ' αρχίσει σε λίγο. Από πού πηγάζει η σιγουριά τους ότι τίποτε δεν πρόκειται ν' αλλάξει; Οχι μόνο από τη μεγάλη πολιτική παράδοση του ελληνικού κράτους, αλλά και από τη σύνθεση των ψηφοδελτίων του ΠΑΣΟΚ. Εκτός από ελάχιστα μπάζα του σημειωμού, που του ήταν εύκολο να τα ξεφορτωθεί, ο Παπανδρέου έφτιαξε ψηφοδελτία στα οποία κυριαρχούν οι γνωστές «μιούρες» της προηγούμενης κυβερνητικής θητείας του ΠΑΣΟΚ, τα οποία συνοδεύονται από γόνους συνταξιοδοτηθέντων πολιτικών (οι έδρες, ως γνωστόν, κληρονομούνται) και κάποιους εκτροπώσους του καλλιτεχνικού «σταρ σίστεμ». Αυτή είναι η ανανέωση...

■ Παραμύθια κρατικοδιαιτών

Ενοχλήθηκε σφόδρα ο Περισσός με την ερώτηση στο ντιμπέιτ για τις κομματικές επιχειρήσεις. Η Παπαρήγα, όμως, ήταν υποχρεωμένη να απαντήσει. Και έδωσε μια πολιτικά-ντικη απάντηση, γεμάτη ψέματα. Είπε: «Από το παράθυρο, πάλι άρχισε το παραμύθι των επιχειρήσεων. Θα απαντήσω σε αυτό. Το ΚΚΕ έχει επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν σχέση με έσοδα που το βοηθάνε να τυπώνει τον «Ριζοσπάστη», να τυπώνει το προπαγανδιστικό υλικό του, να βγάζει βιβλία - και άλιμον αν περίμενε αυτά να του τα δώσει το κράτος ή οι επιχειρηματίες. Δεν είναι επιχειρήσεις που αποβλέπουν στα κέρδη, σε επενδύσεις στο χρηματιστήριο, σε πολυκλαδικές επενδύσεις, στον πλουτισμό στελεχών και στις απομικές περιουσίες. Δεν έχουμε νεόπλουτους στο Κόμμα από τη στιγμή που τους ανατέθηκαν κάποια ηγετικά αξιώματα. Λοιπόν, ας αφήσουμε αυτό το παραμύθι για τις κομματικές επιχειρήσεις. Εμείς, ακριβώς επειδή δε θέλουμε να εξαρτόμαστε από τον εκβιασμό επιχειρηματιών, προσπαθούμε - ιδιαίτερα στον τομέα της προπαγάνδας και των εκδόσεων - να έχουμε τη δική μας αυτοδυναμία.

Τόσα ψέματα μέσα σε λίγες προτάσεις! 1. Δεν περιμένουμε να μας τα δώσει το κράτος: την προηγούμενη εβδομάδα αποκαλύψαμε πως πρόσφατα πήραν σχεδόν 1 εκατ. ευρώ για μια επένδυση που δεν δημιούργησε ούτε μια καινούργια θέση εργασίας. Μήπως μπορούν να μας δώσουν μια αναλυτική κατάσταση με τα όσα έχουν πάρει (απ' όλες τις κυβερνήσεις) από τότε που δημιούργησαν την «Τυποεκδοτική»; 2. Έχουμε επιχειρήση για να τυπώνουμε την εφημερίδα και το προπαγανδιστικό υλικό μας: η «Τυποεκδοτική» είναι η μεγαλύτερη επιχειρήση στη χώρα. Σ' αυτή τυπώνονται μεγάλες αστικές εφημερίδες, έντυπα όλων των ειδών, ακόμα και το περιοδικό της Αστυνομίας. 3. Δεν έχουμε επιχειρήσεις που βγάζουν κέρδος. Ακόμα και ένας αρχάριος μαρξιστής γνωρίζει ότι μια καπιταλιστική επιχείρηση είναι τέτοια, ανεξάρτητα αν το κέρδος το μοιράζονται κάποιοι μέτοχοι ή το παίρνει ένα κόμμα για να χρηματοδοτήσει το μηχανισμό του. Μήπως μπορούν να μας πουν τι συμβάσεις υπογράφουν με το πρωτικό, τι ωράριο, ασφάλιση κ.λπ. έχει;

Το Αφγανιστάν μπορεί να χαθεί μέσα σε ένα χρόνο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7 στάν. Οσο περισσότερο ο εχθρός καταφέρει στην αύξηση των στρατευμάτων, τόσο περισσότερο θα αντιμετωπίσει μια ξεκάθαρη ήττα", είπε ο Ομάρ στο μήνυμά του μ' αφορμή το τέλος του Ραμαζανού.

Οσο κι αν είναι ενοχλητικό να δεχόμαστε συμβουλές από ένα στενό συνεργάτη του Οσάμα μπτιν Λάντεν, αυτό φαίνεται να διδάσκει η Ιστορία. Το να ρίχνεις δυνάμεις στο Αφγανιστάν έχει αποδειχθεί πάντα αντιπαραγωγικό. Μια μεγάλη παρουσία ξένων στρατευμάτων είναι αυτό που ενώνει σήγουρα τους Αφγανούς. (...)

Αυτό που χρειάζεται να κάνει ο Ομπάμα είναι να μειώσει την αποστολή. Οι μοναδικοί μας στόχοι πρέπει να είναι να νιώσουμε την ικανοποίηση ότι το Αφγανιστάν δεν θα γίνει ξανά καταφύγιο τρομοκρατών και να αποχωρήσουμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Χρειάζεται να χρησιμοποιήσουμε όχι μόνο τη δύναμη αλλά και τη διπλωματία, που σημαίνει, ναι, να συνομιλήσουμε με τους Ταλιμπάν.

Κάποιοι θα πουν ότι αυτό δείχνει αδύναμια, όμως το απόλυτο σημάδι αδύναμίας είναι η ήττα. Αν στείλουμε περισσότερα στρατεύματα, φοβάμαι ότι εκεί οδηγούμαστε».

Δυο πράσινες (καταπράσινες) εφημερίδες, μια πολιτική-σατιρική και μια πολιτική-οικονομική, σχολίαζαν ως εξής την οικονομική πολιτική που θα εφαρμόσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

«Θα αναγκαστεί λοιπόν να πάρει δυσάρεστα μέτρα το ΠΑΣΟΚ; Σαφώς ναι. Είναι σχεδόν αναπόφευκτο, έστω και αν ο Παπανδρέου προσπαθεί εύλογα να μην αναφέρεται σε αυτά κατά την προεκλογική περίοδο, ώστε να εξασφαλίσει την απαραίτητη αυτοδυναμία που η συρράεκτη εκτιμά ότι χρειάζεται για να εφαρμόσει χωρίς χρονοτριβής την οικονομική πολιτική του». (Το Ποντίκι).

«Παρ' ότι ποτέ δεν θα ομολογηθεί στην κρίσιμη φάση την οποία διέρχεται η ελληνική οικονομία, θα δοθούν πολύ περισσότερα στις επιχειρήσεις από όσα θα δοθούν στους χαμηλόμισθους και τους ανέργους. Αυτή είναι, σύμφωνα με επιτελικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ (σ.σ. φωτογραφίζεται η Λ. Κατσέλη) η ένωση της «επανεκκίνησης» που για πρώτη φορά εισήγαγε στο οικονομικό λεξιλόγιο της εποχής ο Γ. Παπανδρέου με την ομιλία του στη ΔΕΘ». (Κόσμος του Επενδυτή).

Ετοιμοποιάζεται σιγά-σιγά το κλίμα. Οι πιο υποψιασμένοι πρέπει ν' αρχίσουν σημαντικά στις επιχειρήσεις από τότε που δημιούργησαν την «Τυποεκδοτική». Αυτή είναι, σύμφωνα με επιτελικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ (σ.σ. φωτογραφίζεται η Λ. Κατσέλη) η ένωση της «επανεκκίνησης» που για πρώτη φορά εισήγαγε στο οικονομικό λεξιλόγιο της εποχής ο Γ. Παπανδρέου με την ομιλία του στη ΔΕΘ». (Κόσμος του Επενδυτή).

Ο Καραμανλής δεν κουράζεται να καταγγέλλει βαρύγουπα, ότι ο Παπανδρέου θα οδηγήσει την οικονομία σε κατάρρευση. Δεν ξέρουμε πόσοι από τους «πυροβολημένους» της Δεξιάς θα τον πιστέψουν, οι καπιταλιστές πάντων γελούν μαζί του. Κι όχι μόνο γελούν, αλλά ρίχνουν -άλλοι παρασκηνιακά και άλλοι φόρα παρτιδά- το βάρος τους υπέρ μιας άνετης νίκης του ΠΑΣΟΚ, με ισχυρή αυτοδυναμία, μέσω της οποίας υπολογίζουν ότι το σύστημά τους θα περάσει μια φάση κοινωνικής ειρήνης, στη διάρκεια της οποίας η ανεργία θα φτάσει στα υψηλά.

Καί ξαφνικά, εκεί που τα στελέχη του Περιοδικού ειρωνεύονται τον ΣΥΡΙΖΑ και δύος δηλώνουν αριστερούς, αντιτίνοντας ότι αυτοί είναι κομμουνιστές, τα ξέχασαν όλα και απευθύνονται στους «αριστερούς ριζοσπάστες», ζητώντας την ψήφο τους. Κυριακάτικα κάλεσε τους δημοσιογράφους στον Περιοδικό Παπαρήγα, για να τους κάνει δηλώσεις, μεταξύ των οποίων ήταν ο Ζουμί: «Ιδιαίτερα καλούμε αριστερούς, προοδευτικούς, ριζοσπάστες, που στα χρόνια της δεκαετίας του '70 και του '80 βρεθήκαμε σε κοινώνιες αγώνες. Οι δρόμοι μας με ορισμένους από αυτούς χώρισαν για διάφορους λόγους. Ιδιαίτερα καλούμε εκείνους που απογοητεύμενοι από τις διεθνείς εξελίξεις και εξαιρετικά θυμωμένοι διάλεξαν να δοκιμάσουν και άλλους δρόμους, δρόμους όπως τους έλεγαν τό-

Το μεγάλο κεφάλαιο ψηφίζει ΠΑΣΟΚ

την περασμένη Κυριακή, από το οποίο πληροφορηθήκαμε τα εξής: «Αν η αρχή είναι το ίμιον του παντός, τότε ΠΑΣΟΚ και Ενωση Ελλήνων Εφοπλιστών, ύστερα από πολλά χρόνια καμίας απολύτως επαφής, εισήλθαν πλέον σε φάση αναθέρμανσης των πράσινες μετρά του ΠΑΣΟΚ». Τον πρόεδρο του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητήριου Γ. Γραμματίδην να δηλώνει ότι «ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ είναι ενήμερος και ζερπει πολύ καλά τι λέει». Οπότε, εκείνο που θα 'πρεπε να πει κανείς στον Καραμανλή

πως οι καπιταλιστές θα στηρίξουν το ΠΑΣΟΚ κατέληξε με την κορόνα: «Ολος ο επιχειρηματικός κόσμος δεν ανέχεται μια παράταξη ανίκανη να κυβερνά το τόπο!»

Είναι χαρακτηριστικό το ότι, παρά την αφθονία πράσινης φλωαρίας που χρησιμοποιεί ο Παπανδρέου, δεν έχει κάνει ούτε μια νύχη για το σύστημα των νέων αυτοκινητόδρομων που έχει δρομολογήσει ο Σουφλιάς. Βλέπετε, σ' αυτό διαπλέκονται οι γνωστοί μεγαλοεργολάβοι, που ελέγχουν σε σημαντικό βαθμό και τα ΜΜΕ. Γ' αυτό και ο Καραμανλής έβγαζε τον πόνο του, κατηγορώντας στο ντιμπέιτ τον Παπανδρέου, ότι δεν τον στήριξε στο θέμα του «βασικού μετόχου» (τότε που οι «νταβατζήδες» του ισοτέλωδωσαν και τον ανάγκασαν να τους προσκυνήσει).

Από την άλλη, αν προσέξει κανείς όλες τις δημόσιες τοποθετήσεις του αρχηγού του ΠΑΣ

Την πικρή γεύση των θέσεων του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία φρόντισε να μας θυμίσει ο Γιώργος Παπανδρέου στο ντιμπέιτ των πολιτικών αρχηγών, όταν, ως θιασώτης της αγοράς, επανέλαβε τη γνωστή θέση για ρύθμιση του καθεστώτος λειτουργίας των κολεγίων (η κατάργησή τους είναι ξένη προς τη σκέψη του ΠΑΣΟΚ), ενώ τάχθηκε και υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Τις εντυπώσεις από την εμμονή στην υπεράσπιση των ιδιωτικών πανεπιστημίων, φρόντισε -με νωπές τις μνήμες του αγώνα του φοιτητικού κινήματος για την υπεράσπιση του άρθρου 16, αλλά και με δεδομένη την σταθερή πίστη του ελληνικού λαού στο δημόσιο πανεπιστήμιο- να απαλύνει δηλώνοντας ότι προέχει η αναβάθμιση και ενίσχυση της δημόσιας, δωρεάν εκπαίδευσης. Επιχειρώντας τα γνωστά άλματα του άγριου φιλελευθερισμού, ο Παπανδρέου θεωρεί πως το σχολείο, το πανεπιστήμιο αναβαθμίζονται και ενισχύονται, όταν προωθείται η δραστηριοποίηση του κεφαλαίου, των επιχειρήσεων και στην εκπαίδευση (η οποία θα έπρεπε να θεωρείται υποχρέωντος του κράτους και δικαιώματος όλων των πολιτών του και όχι παραχώρηση και προνόμιο), για την αποκόμιση κερδών, αλλά και για την επεξεργασία του μυαλού των αυριανών εργαζόμενων.

Οι θέσεις αυτές του Παπανδρέου, δεν είναι βέβαια ξένες προς όλο το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία, που είναι ένα πρόγραμμα άκρατου νεοφιλελευθερισμού και το οποίο είναι καλό να ξαναθυμηθούμε, μιας και το ΠΑΣΟΚ θα είναι, ως φαίνεται, η αυριανή κυβέρνηση.

Κατ' αρχήν, γίνεται σπέκουλα με την αύξηση των δαπανών, με ένα ζήτημα δηλαδή που κακοφορμίζει χρόνια τώρα σαν μεγάλη πληγή στο κορμή της Παιδείας. Προβλέπεται η αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, στο 5% του ΑΕΠ στο τέλος της πρώτης κυβερνητικής τετραετίας του ΠΑΣΟΚ, σαν ένα δισεκατομμύριο ευρώ επιπλέον στον πρώτο προϋπολογισμό. Η αποφυγή της άμεσης δεσμευσης (την οποία, αρχικά, παραπλανητικά προφασίστηκε ο Παπανδρέου, στο γνωστό «πρόγραμμα των 100 ημερών», για να την ανασκευάσει αργότερα ο εκπρόσωπος Τύπου Γ. Παπακωνσταντίνου, έπειτα από παρέμβαση της ΝΔ) και η παραπομπή στο τέλος της τετραετίας προϊδεάζει για την τύχη της έξαγγελίας, αφού, ως γνωστόν, θα μεσολαβήσουν οι «καταγραφές» των μαύρων τρυπών, που θα αφήσει ξωπότως της η κυβέρνηση της ΝΔ, η οικονομική κρίση και τα ρέστα, ενώ γίνεται παιχνίδι εντυπωσιασμού και με τους αριθμούς, αλλά βει καινείς υπόψη του ότι το ΑΕΠ σήμερα έχει κάνει μεγάλη βουτιά. Θυμίζουμε ότι ανδιλογηθείσμενος είχε και ο Καραμανλής, την οποία «ξέχασε» μετά την «απογραφή» και την κρίση. Βέβαια, η Παιδεία ήταν πάντα ο φωτιάχος συγγενής του προϋπολογισμού (ακόμα και τα χρόνια που δεν είχαμε τη μεγάλη οικονομική κρίση), γιατί η διεθνής στρατηγική του κεφαλαίου είναι η αποφασιστική μείωση των λεγόμενων «κοινωνικών δαπανών», η συρρίκνωση του δημόσιου τομέα και η αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, μέσω και της επέκτασης της δραστηριότητάς του σε πεδία-φιλέτα και σε τομείς δραστηριοποίησης του

■ Πρόγραμμα ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία

Υπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου

κράτους (π.χ. ιδιωτικά πανεπιστήμια, κολέγια, ιδιωτική εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες, πανεπιστημιακή έρευνα, κ.λ.π.). Παρουσιάζοντας τους άξονες του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία, τον Απρίλη του 2009, στο Φόρουμ «Μίλαμε για την Παιδεία», που οργάνωσε ο τομέας Παιδείας του ΠΑΣΟΚ, ο Παπανδρέου, δήλωσε ότι τους πόρους αυτούς θα τους εξοικονομήσει με «τη σωστή αναδιάρθρωση των δαπανών για την Παιδεία» (θα κόψει δηλαδή από άλλού, θα κάνει εσωτερική αναδιανομή σε έναν προϋπολογισμό για την Παιδεία που είναι ήδη εξευτελιστικός), με πόρους από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και μέσα «από ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, όπου θα πληρώνουν και οι πλούσιοι αυτό που τους αναλογεί» (εδώ αξίζει να θυμηθούμε ότι πρώτο το ΠΑΣΟΚ μείωσε προκλητικά κατά 5% τον συντελεστή φορολόγησης των καπιταλιστικών κερδών και οικολούθησε τη ΝΔ με μείωση κατά 10%). «Το Δημόσιο θα δώσει τον τόνο (στον τομέα της έρευνας), αλλά θα επιδιώξουμε, θα απαιτήσουμε την ισχυρή συμμετοχή και του ιδιωτικού τομέα», είχε δηλώσει ο Παπανδρέου, ανακοινώντας ότι οι δαπανές για την έρευνα θα φθάσουν το 2%. Κάλεσε δηλαδή τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις να εκμεταλλευτούν μαζικά και δραστηριά την πανεπιστημιακή έρευνα, την οποία προφανώς και θα κατευθύνουν, αφού θα τη χρηματοδοτούν, ώστε να αποκομίσουν οφέλη και να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους. Απευθύνθηκε δε και στην «υγιή και παραγωγική επιχειρηματικότητα να επενδύσει στην καινοτομία, στην έρευνα» και γενικότερα σε όλες τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες που έχουν «ψωμί» σε όλο το φάσμα της εκπαίδευσης. Ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έταξε και στους εκπαιδευτικούς «σωστές και δίκαιες» αμοιβές, αποφεύγοντας συνειδητά να κάνει έστω και την παραμικρή αναφορά στο στοιχειωμένο αίτημα των 1400 ευρώ καθαρά στο νεοδιόριστο εκπαιδευτικό. Ενώ τόνισε με νόημα πολλές φορές, ότι η «δίκαιη» αμοιβή θα αποτελεί προϋποθεση της αποδοχής της αξιολόγησής τους. Τους έταξε δηλαδή ένα «καρότο», για να αποδεχτούν το «βιούρδουλα» της υποταγής, της κατηγοριοποίησής τους και της αναντίρρησης και πλήρους εφαρμογής από την πλευρά τους, της κυριάρχης πολιτικής. Πρέπει να υπογραφμόσουμε εδώ, ότι η εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση όλων των πλευρών της εκπαιδευτικής διαδικασίας (σχολικές μονάδες, εκπαιδευτικοί, εκπαιδευτικό έργο, μαθητές), αποτελεί βασικό στόχο του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ. Αξίζει να θυμηθούμε ότι τη νομοθέτησε το ΠΑΣΟΚ (υπήρξε κομμάτι της «μεταρρύθμισης Αρσένη»), ενώ γεύση των θεωριών της αξιοκρατίας μπορούμε να πάρουμε με την κατάργηση της επετηρίδας διορισμού των εκπαιδευτικών (έγινε με την ίδια «μεταρρύθμιση»), που επιβλήθηκε με τη φωτιά και

το σιδερό και έμπιασε από την πρότατην εκτίναξη των διορισμών αναπληρωτών στη θέση των μόνιμων και την αρομισθία, την πιο απτάνθρωπη και σκληρή μαύρη εργασία στην εκπαίδευση. Δεν είναι τυχαίο ότι το ΠΑΣΟΚ δεν κάνει την παραμικρή υύξη για την κατάργηση της αρομισθίας, που αποτελεί σχεδόν το καθολικό μοντέλο εργασίας στα Ολοήμερα παιδοφυλακτήρια. Τα οποία, σημειωτέον, στρίζονται στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ (και μάλιστα θεωρούνται καθολικός τύπος σχολείου), αφού αποτελούν φθηνή λύση προσαρμογής του σχολείου στις εργασιακές σχέσεις-μπάχαλο των εργαζόμενων γονιών.

Στις δημόσιες τοποθετήσεις του, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, επανειλημένα τόνισε ότι «η επένδυση στην Παιδεία είναι επένδυση στην έξοδο από την κρίση» και ότι το «σχέδιο για την Παιδεία είναι οργανικό και αναπόσπαστο μέρος ενός συνολικού σχεδιασμού για την ανάπτυξη της χώρας». Μας είναι γνωστό ότι όταν οι αστοί μιλούν για έξοδο από την κρίση και ανάπτυξη, εννοούν πρωτίστως την άγρια εκμετάλλευση των εργαζόμενων, την εξαφάνιση των εργατικών κατακτήσεων και τον εφοδιασμό των εργαζόμενων μόνο με τα «τυπικά» προσόντα, που απαιτούν οι πρόσκαιρες ανάγκες της αγοράς. Και αυτό το ρόλο θα αναλάβει να παίξει η εκπαίδευση, με την κατάλληλη προγράμματα και την προώθηση εκπαιδευτικών συνεργασιών της Παιδείας που θα βάζουν τα Πανεπιστήμια χωριστά (π.χ. συντελεστές σε κάποια προσπαταιούμενα μαθήματα, κ.λ.π.). Εδώ, ο ΠΑΣΟΚ εισάγει και μια άκρως νεοφιλελύθερη πρόταση, που έχει καθιερωθεί εδώ και χρόνια στη Μέκκα του καπιταλισμού, την Αμερική (ιδιαίτερα προσφιλή στον Παπανδρέου), με ολέθρια αποτελέσματα για τη δημόσια εκπαίδευση και τα φωτιά λαϊκά στρώματα. Σύμφωνα με αυτή την πρόταση, το κράτος δεν θα χρηματοδοτεί απευθείας και γενναία τα Πανεπιστήμια, αλλά θα εξασφαλίζει «κουπόνι» σε κάθε υποψήφιο φοιτητή, που θα καταθέτει με την εγγραφή του στο Πανεπιστήμιο. Είναι αντιληπτό ότι το ποσό του «κουπονίου» δεν θα επαρκεί και το υπόλοιπο θα καταθέτει ο φοιτητής από την τσέπη του, συμμετέχοντας στα έξοδα φοίτησης με κίνητρα η αντληση πόρων από άλλες πηγές. Υποθέτουμε ότι τα «κίνητρα» θα είναι η περικοπή της κρατικής χρηματοδότησης, η προώθηση των μεταπτυχιακών μπιζνες κ.λ.π. Προβλέπεται ακόμη η ίδρυση «κέντρων αριστείας» στα ΑΕΙ και τα ερευνητικά κέντρα «σε τομείς που ενδιαφέρουν τη χώρα και την οικονομία». Συνεπώς θα έχουμε Πανεπιστήμια και Σχολές-φιλέτα, στα οποία θα επικεντρώνεται το ενδιαφέρον των καπιταλιστών και του κράτους και στα οποία θα φοιτά η αφρόκρεμα του αυριανού στελεχικού δυναμικού των επιχειρήσεων και του κρατικού μηχανισμού.

Κοντολογίς, μας περιμένουν μαύρες μέρες και με το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση, αφού το πρόγραμμά του για την Παιδεία εκφράζει απόλυτα τα συμφέροντα την λειτουργίας των κεφαλαίου και της αστικής κοινωνίες, δηλαδή οι επιχειρήσεις κάθε περιοχής, τα τοπικά συμφέροντα (Δήμαρχοι, τοπικοί εμποροβιοτεχνικοί σύλλογοι και τα ρέστα) θα παρεμβαίνουν στον τομέα του άμεσου ενδιαφέροντός τους, με ειδικά μαθήματα και δραστηριότητες, προετοιμάζοντας κατάλληλα το αυριανό εργατικό δυναμικό τους, με αντάλλογμα τη συμμετοχή τους στο κόστος λειτουργίας των σχολείων. Την «ουσιαστική και δημιουργική συμμετοχή» των γονιών την αντιλαμβανόμαστε, βεβαίως, αν δούμ

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 86η συνεδρίαση Παρασκευή, 18.9.09

Ο Γιώργος Κοσμάς, μάρτυρας υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδα, δήλωσε ότι τον γνώρισε μετά τη συλληψή του, σ' ένα κλίμα ασφυκτικής τρομούστεριάς, όπως ήταν ο ΕΛΑ, που είχε σταματήσει τη δράση της το 1995, καταβαλλόταν προσπάθεια να απαξιωθεί. Το κλίμα που είχε διαμορφωθεί ήδη από το 2001, με την ψήφιση του τρομονόμου, δεν στόχευε μόνο στα μέλη των ένονπλων οργανώσεων, αλλά στη συνολική επαναδιαπραγμάτευση των όρων της κοινωνικής και της πολιτικής πάλης. Στο στόχαστρο μπήκαν τα όρια της ελευθερίας και των δικαιωμάτων, όπως αυτά διαμορφώθηκαν κατά τη μεταπολεμική περίοδο. Πρόσωπα και οργανώσεις συκοφαντήθηκαν και απαξιώθηκαν και μέσω του Τύπου και μέσω της Αστυνομίας και της Δικαιοσύνης. Η συγκεκριμένη υπόθεση, η υπόθεση του ΕΛΑ, στην πραγματικότητα δεν υφίσταται και χρησιμοποιείται μόνο για την απαξιώση και την καλλιέργεια φόρου σε όποιον αντιστέκεται. Μια προσπάθεια να αλλάξει ακόμα και ο τρόπος που σκεφτόμαστε πολιτικά.

Ο Γ. Κοσμάς υποστήριξε πως το ίδιο πλαίσιο που έφερε τους συγκεκριμένους κατηγορούμενους σ' αυτή τη δίκη είναι που οδηγεί στις σύγχρονες διώξεις, που προφυλακίζει νεαρά παιδιά όπως στη Λάρισα και άλλού. Σε μια άλλη περίοδο, σε ένα άλλο πλαίσιο, δεν θα έφταναν στο δικαστήριο άνθρωποι με καταθέσεις από μων σαν την Κυριακίδου.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας –είπε ο Γ. Κοσμάς– είναι από εκείνους τους συντρόφους που καθένας χάρεται να συναντά και να συζητά. Είναι από εκείνους τους ανθρώπους που και στη δικτατορία και μετά τη δικτατορία έθεσαν τον εαυτό τους στην υπηρεσία του οράματος για την αλλαγή της κοινωνίας. Ο ΕΛΑ δεν ήταν τρομοκρατική οργάνωση, ήταν μια λαϊκή επαναστατική οργάνωση, με πλαστική κοινωνική νομιμοποίηση. Οταν ο Χρ. Τσιγαρίδας αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη, υπερασπίζεται τους σκοπούς αυτής της οργάνωσης. Σκοπούς που ήταν οικείοι και κάθε άλλο παρά εχθρικοί σ' ένα ευρύ κοινωνικό πεδίο. Ειδικά ο ΕΛΑ διακρίνοταν από άλλες οργανώσεις, διότι είχε πολλοπλά επίπεδα δραστηριότητας, ενώ το οργανωτικό της σχήμα απέρριπτε την ιεραρχική δομή και συγκροτούνταν στη βάση πολλών αυτόνομων πυρήνων. Απαντώντας σε ερωτήσεις της προέδρου για το ρόλο του Χρ. Τσιγαρίδα στην οργάνωση, ο Γ. Κοσμάς απάντησε ότι θεωρεί, με βάση τις συζητήσεις που έχει κάνει με τον Τσιγαρίδα, πως συμμετείχε στην επεξεργασία του πολιτικού πλαισίου και των πολιτικών απόψεων της οργάνωσης, σε σχέση με τη δράση της στο μαζικό κίνημα. Οσο για το πότε αποχώρησε από τον ΕΛΑ, ο μάρτυρας απάντησε πως είναι σίγουρο ότι ισχύει ότι, λέει ο Τσιγαρίδας, γιατί δεν είχε κανένα λόγο να πει ψέματα, από τη στιγμή που ανέλαβε την πολιτική ευθύνη.

Απαντώντας σε ερώτηση του εισαγγελέα για το πώς ο ΕΛΑ θα επιτύχησε την αλλαγή της κοινωνίας, ο Γ. Κοσμάς απάντησε πως ο ΕΛΑ ήταν μια οργάνωση που λειτουργούσε για την κοινωνία και δήλωσε ότι στο όνομα της κοινωνίας. Ο μάρτυρας προσπάθησε να εξηγήσει μερικά πράγματα, μιλώντας ιδεολογικά και πολιτικά, αλλά ο εισαγγελέας ήθελε να μάθει πως... θα πειθαρχούσαν οι απειθαρχοί Ελλήνες και αν κάποιοι θα υποχρέωναν κάποιος άλλους να υπακούσουν! Απαντώντας στον αναπληρωτή εισαγγελέα, που ενοχλήθηκε από την κρίση όπι ο ΕΛΑ δεν ήταν τρομοκρατική οργάνω-

ση, ο Γ. Κοσμάς απάντησε ευθαρσώς ότι τρομοκρατία αισκεί μόνο το κράτος, ενώ η δράση οργανώσεων όπως ο ΕΛΑ αναπτύσσεται στο πλαίσιο του κοινωνικού πολέμου.

Τέλος, απαντώντας σε ερώτηση αν θεωρεί ικανό τον Χρ. Τσιγαρίδα να ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για να «δέσουν» την υπόθεση οι διωκτικές αρχές, ο Γ. Κοσμάς απάντησε: «Προφανώς όχι». Είναι άλλο πρόγραμμα –εξήγησε– η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης από τον Χρ. Τσιγαρίδα να είναι άνελαβε την πολιτική ευθύνη για να «δέσουν» την υπόθεση. Η προσωπικότητα του Χρ. Τσιγαρίδα αποκλείει κάθε άλλη σκέψη. Ο Τσιγαρίδας είναι άνθρωπος με αγωνιστικό ήθος και αυτό τον έχει ανεβάσει στη δική μου εκτίμηση και στην εκτίμηση πολλών ασχετών μ' αυτή την υπόθεση. Η προσωπικότητα του Χρ. Τσιγαρίδα αποκλείει κάθε άλλη σκέψη. Ο Τσιγαρίδας είναι άνθρωπος με αγωνιστικό ήθος και αυτό τον έχει ανεβάσει στη δική μου εκτίμηση και στην εκτίμηση πολλών ασχετών μ' αυτή την υπόθεση.

Ακολούθησαν δύο μάρτυρες υπεράσπισης του Α. Κανά. Ο Λάμπτρος Σγουρούμυτης γνωρίστηκε τυχαία με τον Κανά σε μια δουλειά (ήταν γείτονας) και έκαναν παρέα για καιρό, έγιναν φίλοι και έτσι γνώρισε και την οικογένειά του. Οταν είδε να συλλαμβάνεται και να κατηγορείται, δεν πίστεψε τίποτα απ' αυτά που του απέδιδαν, γι' αυτό και ήρθε να τον υπερασπιστεί ως μάρτυρας. Έχει δει πολλές φορές τον Κανά να πηγαίνει βόλτα την κόρη του, ενώ γνώριζε ότι είναι χωρισμένος και κατοικούσε με τους γονείς του. Την Κυριακίδου δεν την είδε ποτέ. Από τη μητέρα του Κανά έμαθε για το τι περνούσε όλη η οικογένεια Κανά από την Κυριακίδου.

Η Μοσχούλα Σάρδη, πρώτη εξαδελφή του Κανά, περιέγραψε με θερμό τρόπο τον συγγενή της. Για το γάμο του με την Κυριακίδου έμαθε ξαφνικά και από τη μητέρα του Κανά έμαθε πως αυτή επέβολε να γίνει ο γάμος, για λόγους ηθικής τάξης. Αυτό όμως δεν ήταν γάμος. Ήταν μια τυπική πράξη, γιατί η σχέση τους είχε από την αρχή προβλήματα. Δε ζύσαν μαζί. Το παιδί που προέκυψε από αυτή τη σχέση μεγάλωνε περισσότερο στο σπίτι των γονιών του Κανά, παρά με τη μητέρα του. Περιέγραψε την Κυριακίδου σαν άτομο με ψυχολογικά προβλήματα. Αφήνε το παιδί στη γιαγιά για πέντε λεπτά και εξαφανίζοταν πέντε μέρες. Ήταν κοινό μυστικό ανάμεσα στους Κιμωλιάτες ότι ο Κανάς γένησε περνούσε τα πάνδεινα από την Κυριακίδου με τον Βεντούρη, γιατί η στιγμή που έπεισε την κατηγορούμενος από την παράταξη του Κανά για οικονομικές αποσθαλίες (διαβάστηκαν αργότερα μηνυτήριες αναφορές της παράταξης Κανά για διάφορα έργα επί προεδρίας Βεντούρη). Ο Βεντούρης, σύμφωνα με όσα κατέθεσε ο μάρτυρας, διατηρούσε δεσμό και με την Παπαγγηράκη και με την Κυριακίδου. Η Παπαγγηράκη τους είχε ακούσει να βυσδομούν κατά του Κανά, γι' αυτό και μόλις ειδε στην τηλεόραση τη σύλληψη του Κανά πλεσμόντες στον μάρτυρα και του ζητούσε επιμόνως το τηλέφωνο του Κανά, για να του αποκολλήσει όσα είχε ακούσει.

Ο μάρτυρας κατέθεσε επίσης ότι ο ίδιος ήξερε πως ο Κανάς είχε και το διαμέρισμα της Πάτμου. Μία φορά, μάλιστα, όταν του τηλεφώνησε για να του ζητήσει βοήθεια για την αγορά ηλεκτρολογικού υλικού, ο Κανάς του είπε να περάσει από την Πάτμου (του διευκρίνισε, μάλιστα, να χτυπήσει το κουδούνι με το όνομα Σπύρου) κι αν δεν βρει εκεί τον ίδιο, θα βρει τα παιδιά του συνεργείου του που θα τον βοηθήσουν στην αγορά των υλικών. Επρόκειτο, όπως είπε, για δυο Πολωνούς που είχε στο συνεργείο του ο Κανάς, οι οποίοι έμεναν στο διαμέρισμα της Πάτμου. Ο εισαγγελέας προσπάθησε να παραγγείσει τον μάρτυρα, λέγοντάς του ότι πρωτοδίκως είχε καταθέσει πως είχε επισκεφτεί τον μάρτυρα. Ο μάρτυρας ήταν κατηγορούμενος απόστασης της παράταξης Κανά για διάφορα έργα επί προεδρίας Βεντούρη.

Αξίζει ν' αναφέρουμε ένα χαρακτηριστικό γεγονός. Ο εισαγγελέας μπέρδεψε τη μάρτυρα, προσπαθώντας να την βγάλει αναξιόπιστη, δεξινούτας της φωτογραφία υποτίθεται από το γάμο της Μοσχούλας, αδελφής του Κανά, την οποία είχε καταθέσει στο δικαστήριο η Κυριακίδου. Η μάρτυρας ήταν όταν προσπάθησε να εξηγήσει μερικά πράγματα, μιλώντας ιδεολογικά και πολιτικά, αλλά ο εισαγγελέας ήθελε να μάθει πως... θα πειθαρχούσαν οι απειθαρχοί Ελλήνες και αν κάποιος άλλους να υπακούσουν!

Απαντώντας στον αναπληρωτή εισαγγελέα, που ενοχλήθηκε από την κρίση όπι ο ΕΛΑ δεν ήταν τρομοκρατική οργάνω-

ση, ο Γ. Κοσμάς απάντησε ευθαρσώς ότι τρομοκρατία αισκεί μόνο το κράτος, ενώ η δράση οργανώσεων όπως ο ΕΛΑ αναπτύσσεται στο πλαίσιο του κοινωνικού πολέμου.

■ 87η συνεδρίαση Δευτέρα, 21.9.09

Η συνεδρίαση κύλησε με καταθέσεις μαρτύρων υπεράσπισης του Α. Κανά.

Ο Γεώργιος Πασαριχάλης, επιχειρηματίας στην Κίμωλο και μέλος της ΝΔ, όπως δήλωσε, φίλος του Κανά από την παιδική τους ηλικία, κατέθεσε ότι αποκλείει να διέπραξε ο Κανάς οποιαδήποτε από τις πράξεις για τις οποίες κατηγορείται, γιατί «ο Κανάς δεν είναι τρομοκράτης». Είναι ένας τύπος άνθρωπος με αγωνιστικό ήθος και αυτό τον έχει ανεβάσει στη δική μου εκτίμηση και στην εκτίμηση πολλών ασχετών μ' αυτή την υπόθεση. Η προσωπικότητα του Χρ. Τσιγαρίδα αποκλείει κάθε άλλη σκέψη. Ο Τσιγαρίδας είναι άνθρωπος με αγωνιστικό ήθος και αυτό τον έχει ανεβάσει στη δική μου εκτίμηση και στην εκτίμηση πολλών ασχετών μ' αυτή την υπόθεση.

Ακολούθησαν δύο

τική για την Κυριακίδου και την έβαλε στο σχέδιό της, εκτιμά ο Σ. Βορίνας, ο οποίος αναφέρθηκε σε μερικές από τις παραδοξολογίες που κατέθεσε η Κυριακίδου, οι οποίες δεν αντέχουν στην κοινή λογική. Αυτός που την κατευθύνει, ο Αμοιρίδης, βραβεύτηκε από το ελληνικό κράτος για διεύσυνση στον ΕΛΑ, σημειώσας ο μάρτυρας. Κι όμως, εδώ γίνεται μια δίκη τρομοκρατίας και δεν ήρθε ούτε ένας αστυνομικός ως μάρτυρας! Αν ο ΕΛΑ λειτουργούσε έτσι όπως περιέγραψε η Κυριακίδου, δεν θα υπήρχε σε ένα χρόνο. Είναι δυνατόν να κάθονται στη «Σόνια» και να λέει η Αθανασάκη στην Κυριακίδου «Έλα να σου πω πω ποιοι είναι στο κεντρικό συμβούλιο της οργάνωσης?» Πέρα από τους στοιχειώδεις κανόνες συνωμοτικότητας, όπως λένε έγγραφα του Νασιάκου, ο ΕΛΑ λειτουργούσε με αυτόνομους πυρήνες. Μου έκανε επίσης εντύπωση –συνέχισε ο μάρτυρας– ότι η Κυριακίδου εμφανίστηκε να γνωρίζει τα ηγετικά στελέχη της οργάνωσης με τα μικρά τους ονόματα! Μα είναι δυνατόν; Εδώ αδέρφια εμφανίστηκαν στη δίκη της 17Ν να φωνάζουν ο ένας τον άλλο με ψευδώνυμο, όταν ήταν άλλοι μπροστά. Ο Σ. Βορίνας αναφέρθηκε εν εκτάσει και σε άλλους ισχυρισμούς της Κυριακίδου, που δεν αντέχουν όχι στην προγματικότητα των κανόνων μιας συνωμοτικής οργάνωσης, αλλά ούτε στην κοινή λογική. Αυτοί οι άνθρωποι μείναν τόσα χρόνια στο απυρόβλητο και μένουν –κατέληξε– γιατί τηρούν σχολαστικά κανόνες ασφαλείας.

Ο Σ. Βορίνας αναφέρθηκε ακόμα στο γεγονός ότι η ΝΔ έβαλε υποψήφιο της στην Κίμωλο των Κανά. Καλά –είπε– δεν τήγμα κανένας από τους υψηλόβαθμους αξιωματικούς της αστυνομίας να πει στον πρωθυπουργό ότι έχουν υπωφίες, ώστε να τον προστατεύσουν να μη στηρίξει έναν τρομοκράτη; Τρίαντα χρόνια παρακολούθουν τον Αγαπίου. Γιατί δεν έρχεται ένας αστυνομικός να καταθέσει για τα αποτελέσματα αυτής της παρακολούθησης; Πού κρύβονται αυτοί οι κύριοι; Κρύβονται, γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι δεν έχουν απολύτως τίποτα, εκτός από τα παλιόχαρτα της Στάζι και την Κυριακίδου. Από το 1995 έχουν –όπως αυτοί λένε– τρία ονόματα: Αγαπίου, Καββαδίας, Τσιγαρίδας. Γιατί δεν έδειξαν στην Κυριακίδου φωτογραφίες και του Καββαδία και του Τσιγαρίδα; Πλαστιλάνησαν τους εισαγγελείς, κρύβοντάς τους τα χαρτιά για τον Ντάργουΐτ και τον ΟΕΛΑ, για να φορτώσουν σ' αυτούς τους ανθρώπους και τον ΟΕΛΑ.

Ο εισαγγελέας –συνεπικουρούμενος από την πρόεδρο (!)– προσπάθησε με νύχια και με δόντια να υπερασπιστεί την άποψη ότι τίποτα δεν στήθηκε, αλλά η Κυριακίδου είναι μια ειλικρινής μάρτυρας! Τα επιχειρήματά του ήταν επιεικώς έωλα (άλλος χαρακτηρισμός ταιριάζει) και ο Βορίνας απάντησε σε όλα με πειστικά, λογικότατα επιχειρήματα. Στο τέλος, βλέποντας ότι τίποτα δεν του βγαίνει, ο εισαγγελέας προσπάθησε να βάλει στο στόμα του Χρ. Τσιγαρίδα (ο οποίος απουσίαζε) τον ισχυρισμό ότι η προκήρυξη του ΕΛΑ, στην οποία η Αστυνομία ισχυρίζεται ότι βρήκε αποτυπώματα του Αγαπίου και της Αθανασάκη, ήταν πρωτότυπη και είχε σταλεί στην «Απογευματινή». Ο Βορίνας δεν τον πίστεψε και ρώτησε: «Έχει πει τέτοιο πράγμα ο κ. Τσιγαρίδας;». Η Ειρ. Αθανασάκη διαμαρτυρήθηκε έντονα και σημήνησε τον Χρ. Τσιγαρίδα, Μ. Δαλιάνη, έβαλε τα πρόγματα στη θέση τους, λέγοντας ότι ο εντολέας της έχει πει πως αυτή δεν είναι προκήρυξη που στάλθηκε σε εφημερίδα. Πράγματι, όταν κατέθετε ο αποτυπωματολόγος της Ασφαλείας I. Γιαννακούρης, στις 7.7.09, ο Χρ. Τσιγαρίδας είχε πει ότι αυτή αποκλείεται να είναι πρωτότυπη προκήρυξη, γιατί οι προκηρύξεις του ΕΛΑ τυπώνονταν σε πολύγραφο, με χρήση μεμβράνης. Εβγαιναν 1.000 αντίτυπα, μοιράζονταν τα 999 και 1 στελνόταν στην εφημερίδα. Θυμίζουμε ακόμη, ότι υπάρχει έγγραφο του Σύρου με το οποίο ζητούσε να μάθει τον τόπο, το χρόνο και τον τρόπο κτήσης των συγκεκριμένων προκηρύξεων. Τα εργαστήρια της Ασφαλείας απάντησαν ότι δεν ξέρουν (η σχετική αλληλογραφία μεταξύ δύο υποστρατήγων της ΕΛΑΣ, των επικεφαλής της Αντιτρομοκρατικής και των εργαστήριων, υπάρχει στη δικογραφία!) Ο Χρ. Τσιγαρίδας περιέγραψε αναλυτικά τον τρόπο με τον οποίο τυπώνονταν πολλά αντίγραφα με πολύγραφο και εξήγησε γιατί η συγκεκριμένη προκήρυξη έχει τη μορφή που έχει, δηλώνοντας κατηγορηματικά ότι αυτή η προκήρυξη έχει βγει από πολύγραφο. Θυμίσεις επίσης, ότι οι προκηρύξεις του ΕΛΑ κυκλοφορούσαν πλατιά. Για παράδειγμα, στη Νομική άφηναν ένα πακέτο και πήγαιναν οι φοιτητές και έπαιρναν. Κατέληξε λέ-

γοντας, ότι δεν θεωρεί απίθανο, όπως μπήκαν στο δικό του σπίτι και τα σπίτια των παιδιών του, να είχαν διαρρήξει και το σπίτι του Αγαπίου, μετά το 1986 που είχε δεομό με την Αθανασάκη, και να πήραν αυτές τις προκηρύξεις, δεδομένου ότι στον ΕΛΑ δεν υπήρχαν χάζοι που να πάνουν τις προκηρύξεις με τα χέρια.

Ήταν πάντως εκπληκτικό το φαινόμενο να βλέπεις δυο εισαγγελείς και την πρόεδρο να αντιδικούν συνεχώς με ένα μάρτυρα ως προς την αξιοποίηση της Κυριακίδου! Η πρόεδρος, πάντως, κάποια στιγμή το κατάλαβε και προσπάθησε να σταματήσει τον αναπληρωτή εισαγγελέα, λέγοντάς του «Αυτή είναι η θέση του μάρτυρα, κύριε εισαγγελέα». Αυτός, όμως, δεν κατάλαβε τίποτα και συνέχισε να προσπαθεί μάταια να βρει ένα έστω σημείο που ο Βορίνας να μη μπορέσει να απαντήσει πειστικά, αποδομώντας την Κυριακίδου και εκείνους που έστησαν την υπόθεση.

Αντίθετα από τους εισαγγελείς, οι εφέτες έκαναν εύστοχες και ουσιαστικές ερωτήσεις. Ο εφέτης Παπαθεοδόρου π.χ. ζήτησε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο που ο εφημερίδες έδιναν τις προκηρύξεις στην αστυνομία (πήγαινε αστυνομικός και υπέγραψε κανονικό έγγραφο). Θύμισε ο δικαστής πως στις 7.7.09 ο αστυνομικός Γιαννακούρης κατέθεσε πως δεν γνωρίζει η υπηρεσία του με ποιο τρόπο έφτασε αυτή η προκήρυξη στα χέρια τους. Ο Βορίνας διευκρίνισε, ακόμη, ότι μόλις η αστυνομία έπαιρνε μια προκήρυξη, αφέως την ίδια για αποτυπώματα. Διέψευσε, επίσης, τον Γιαννακούρη που είπε ότι πάλια δεν έβρισκαν αποτυπώματα στο χαρτί, λέγοντάς ότι στο βιβλίο «Το ελληνικό αντρικό πόλεμων», που κυκλοφόρησε το 1985, υπάρχει έγγραφο των εργαστηρίων, που αναφέρει ότι στην πρώτη προκήρυξη της 17Ν βρέθηκε γνωσκείο αποτύπωμα, το οποίο όμως δεν μπορεί να ταυτοποιηθεί. Ο εφέτης Πιπιλίγκας ρώτησε τη γνώμη του Βορίνα για τον Ζήση και ο μάρτυρας ζωγράφισε τον Ζήση με... φωτεινά χρώματα. Ρώτησε, επίσης, την κρίση του μάρτυρα για τον ο Τσιγαρίδας είναι συνεργαζόμενος και ο Βορίνας απάντησε ότι διαφωνεί με τον Τσιγαρίδα, αλλά σέβεται τη θέση κάθε κατηγορούμενου. Ξέρω γενικά, είπε, ότι ο κ. Τσιγαρίδας έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνης. Αν είναι μπλεγμένος για να κατηγορηθούν οι υπόλοιποι δεν το ξέρω. Οταν η πρόεδρος θύμισε στον Κανά ότι έχει πει στην προηγούμενη δίκη, αυτός απάντησε ότι διαφωνεί με τον Τσιγαρίδα, είναι ένας συνεργαζόμενος και κάποιος στηγμή θα τους πει και μια ιστορία για έναν παπαγάλο! Για την περίπτωση Καββαδίας ο Βορίνας είπε ότι έγινε μια άθλια συναλλαγή και μόνο γι' αυτό το γεγονός το δικαστήριο θα πρέπει να πει όχι σ' αυτούς που έστησαν αυτή την υπόθεση.

Απαντώντας σε ερώτηση της Ειρ. Αθανασάκη, ο Βορίνας είπε πώς πάντα υπάρχουν δημοσιογράφοι που πληρώνονται από τα μυστικά κονδύλια της Αστυνομίας και της ΕΥΠ. Οταν σιγά-σιγά κατακάθησε τον κουρνιαχτό του πρώτου καιρού, είναι πολλοί αυτοί που διαπιστώνται στην ποικιλία της προκήρυξης. Ο εισαγγελέας απάντησε ότι η προκήρυξη της ΕΛΑ τυπώνεται σε πολύγραφο, με χρήση μεμβράνης. Εβγαιναν 1.000 αντίτυπα, μοιράζονταν τα 999 και 1 στελνόταν στην εφημερίδα. Θυμίζουμε ακόμη, ότι υπάρχει έγγραφο του Σύρου με το οποίο ζητούσε να μάθει τον τόπο, το χρόνο και τον τρόπο κτήσης των συγκεκριμένων προκηρύξεων. Τα εργαστήρια της Ασφαλείας απάντησαν ότι δεν ξέρουν (η σχετική αλληλογραφία μεταξύ δύο υποστρατήγων της ΕΛΑΣ, των επικεφαλής της Αντιτρομοκρατικής και των εργαστήριων, υπάρχει στη δικογραφία!) Ο Χρ. Τσιγαρίδας περιέγραψε αναλυτικά τον τρόπο με τον οποίο τυπώνονταν πολλά αντίγραφα με πολύγραφο και εξήγησε γιατί η συγκεκριμένη προκήρυξη έχει τη μορφή που έχει, δηλώνοντας κατηγορηματικά ότι αυτή η προκήρυξη έχει βγει από πολύγραφο. Θυμίσεις επίσης, ότι οι προκηρύξεις του ΕΛΑ κυκλοφορούσαν πλατιά. Για παράδειγμα, στη Νομική άφηναν ένα πακέτο και πήγαιναν οι φοιτητές και έπαιρναν. Κατέληξε λέ-

ζείνησης επίσης να καταθέτει η Ελένη Βεντούρη, σύζυγος του Κανά, οποίας από το 1988 που συνήψε σχέση με τον Κανά μέχρι το τέλος του 1989 πήγαινε τουλάχιστον τέσσερις φορές τη βδομάδα στο σπίτι της Πλάτου, γνωρίζοντας τα προβλήματα που αυτός αντιμετώπιζε με την Κυριακίδου. Απαντώντας σε ερώτηση της πρόεδρου, περιέγραψε με κάθε λεπτομέρεια αυτό το ημιυπόγειο διαμέρισμα της Αμοιρίου, που νοίκιασε ο Κανάς όταν έφυγε από την Πάτρα, το οποίο επίσης περιέγραψε με λεπτομέρειες.

Πάρτι, πάντως, θα γίνει

MIG και Aegean, Βγενόπουλος και Βασιλάκης διασταυρώνουν τα ξίφη τους με δέρρας

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Οπως δα δουν και στο επετειολόγιο της εβδομάδας οι πλέον Κοντροφάγοι, σαν σήμερα πριν από 39 χρόνια, 70.000.000 Αμερικανοί έκαναν την πρωτοφανή αποχή επιλογή να παρακολουθήσουν το πρώτο debate στην ιστορία, ανάμεσα στον John Kennedy και τον Richard Nixon. Κάπι αντίστοιχο έπραζαν στις αρχές της βδομάδας και μερικά εκατομμύρια Ελληνες. Ο Ιωάννης και ο Ριχάρδος των ΗΠΑ δεν υπάρχουν πια, υπάρχουν ωστόσο ο Κωνσταντίνος και ο Γεώργιος της Ψωροκώστανας, ο Κωστής κι ο Γιωρκίας αν προτιμάτε. Που μονομαχούν στα μαρμαρένια σαλόνια για ένα πουκάμισο αδειανό, για μια Ελένη, αφού πρώτα πέρασαν για ζέσταμα από την τηλεοπτική «δίκη των έξι». Χωρίς δυστυχώς να έχουμε εκτελέσεις, όπως σε προ 80ετίας δίκια άλλων έξι, ξαναγυρνώντας στο μηδέν [έξι μείον έξι, πάτσι]. Περισσότερα για το ζήτημα –θα μπορούσαν να γραφούν πάρα πολλά με τόσο ζεστό! υλικό– θα βρείτε στις επιφορτισμένες μ' αυτό το δλιθερό καθήκον στήλες της «Κ».

Επιτέλους βρέθηκε προ ημέρων ένας γενναίος πατριώτης –ένας λέγω μόνο εκ των πολλών αρχηγών– να επισκεφτεί τη ΓΑΔΑ και να πει ότι «Η ΕΛΑΣ είναι κυρίαρχος πυλώνας για την κοινωνική ειρήνη». Προσδέοντας τα κάτωδι συγκλονιστικά: «Η αστυνομία πρέπει να προστατευεί. Τον τελευταίο καιρό έτυχε διαφόρων βολών και διαβολών. Αυτή η απάξιωση και ο ευτελισμός λειτουργεί [σο. επειδή έχω το καδήκον να επισημαίνω τα πιδανόν απαρατήρητα, προσέξτε τον ενικό «λειτουργεί» για δύο χαρακτηρισμούς «απαξιώση» και «ευτελισμός», ίδιον του δεξιού λόγου: δια το συναντήσετε παντού σε κείμενά τους] αρνητικά στο έργο το οποίο καλείται να επιπλεύτε καθημερινών». Καιρός ήταν πια ν' αποκατασταθεί η αλήθεια, γιατί με τις διαδόσεις των κομμουνιστών και των ιδεοσυμμοριτών, κοντέυμε να πιστέψουμε ότι πρόκειται για βάρβαρους ανθρώπους, που μόνο τα λεφτά, τα τυχέρα παιχνίδια, τα αυτοκίνητα, οι γκόμινες, η μπάλα και η τηλεόραση τους νοιάζουν!

Η στήλη έμεινε άφωνη από την περίεργη συνειριμικά, πληγ όμως ευεξήγητη για τους οξυδερκείς πολιτικούς παραπρητές ομολογία του αυτοαποκαλούμενου «κομμουνιστικού» κόμματος: «Δυνατό ΚΚΕ, δυνατός ο ΛΑΟΣ! Είδαμε κρεμασμένο πανό επί του οποίου αναγραφόταν η ιστορική φράση, δια της οποίας αποκαλύπτονται επιπλέον στοιχεία ταύτισης του τρίτου και του πέμπτου κόμματος της premiere league, δηλαδή του κοινοβουλευτικού πρωταθλήματος με χορηγό τη Siemens, τα ομόλογα και [γαργάλα τα, γαργάλα τα, μη μας χυδούν] τα γάλατα. Τα πρώτα εμφανή στοιχεία ταύτισης είχαν δει το φως της δημοσιότητας κατά την εποχή των Δεκεμβριανών, που ακολούθισαν το απονενοημένο διάβημα του 15χρονου να μπει στην πορεία της βολής ενός τίμου εργαζόμενου [η δακρύβρεχη ιστορία του δημοσιεύτηκε στο «Ρ», ποιο «Ρομάντζο» ρε.]. Ακολούθησαν άλλα στοιχεία, απορρέοντα μέσα από την αντιμετώπιση των εδνικών δεμάτων, κοινή για τα δύο λαοφίλη στα λαϊκά στρώματα κόμματα. Τόσο, που δια μπορούσε να περάσει από το νου των πλέον ρηξικέλευθων κοινωνικών εξογκωμάτων, μια πιθανή συνένωση με προτεινόμενη ονομασία που δια βασίζεται σε παγκοίνιας αποδεκτό γεωγραφικό προσδιορισμό: ΛΑΚΟΣ [Λαϊκός Κομμουνιστικός Συναγερμός].

Την ώρα που έκλεινε η ύλη αυτής της στήλης, δέχθηκε καταιγισμό mail, sms, σημάτων καπνού και σημάτων μορς από μέρος των εμπαδών και γνωστών για την κακοήθειά τους αναγνωστών που συσπειρώνει. Όλα έκαναν λόγο για προσβολή του γνωστού φυσιοδίφη-ερευνητή κ. Καμμένου [ο πρώτος που απέδειξε ότι ο Ινδιάνοι της Αμερικής ήταν Ελληνες, όπως και τα πρώτα κωλοβατηρίδια πριν από τρία δισεκατομμύρια χρόνια] από τον ίο της γρίπης. Κακοήθετερος όλων ο σύντροφος που υπογράφει με το ψευδώνυμο «Συνυμωσία των πυρήνων της γρίπης», ο οποίος κάνει λόγο για «Καμμένο χαρτί της 4ης Οκτώβρη, που πλέον είναι και γριπασμένο». Ωστόσο, πολλά μηνύματα κάνουν λόγο για πυρετό που μάλλον είναι προεκλογικός και ο οποίος δια κάνει τον κύκλο του και δ' αποχωρήσει –μαζί με τον φορέα του– την προσεχή Κυριακή. Τι να πούμε; Το πετρωμένο φαγείν αδύνατον...

Τέλος, συνεχίζονται οι εμφανίσεις και αντιπαραδέσεις για τη διαχείριση ή –κατά το λαϊκότερο και σοφότερο– για την κουτάλα. Οι πολιτικοί ταγόι αλλάζουν δέσεις και ανταλλάσσουν κατηγορίες. Πότε ο ένας από τα Γιάννενα κι ο άλλος από τη Ρόδο, πότε ο άλλος από την Κρήτη κι ο παράλλος από την Καστοριά, εξαπολύουν κριτικές και πυροτεχνήματα. Αυτό που δεν καταλάβαμε είναι προς τι οι μετακινήσεις; Τρομάζουν και κόσμο που τους βλέπει να εμφανίζονται κάθε τέσσερα χρόνια, σαν την ολυμπιάδα, σαν επιδημία...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ Αισχύλου <<Πέρσες>> από το Εθνικό σε σκηνοθεσία Ντίμιτερ Γκότσεφ

Σταθμός στην Ιστορία του Θεάτρου

Ηθερινή θεατρική περίοδος ολοκληρώθηκε και μας άφησε με την ικανοποίηση ότι παρακολουθήσαμε μια παράσταση σταθμό στην ιστορία του ευρωπαϊκού θεάτρου. Αναφέρομαστε στους «Πέρσες» του Αισχύλου σε σκηνοθεσία Ντίμιτερ Γκότσεφ, ο οποίος κατάφερε, δημιουργώντας πάνω στη γραμμή που χάραξαν οι δάσκαλοί του, ο Μπέρτολτ Μπρεχτ και ο Χάινερ Μίλερ, να καταθέσει την πρώτη ολοκληρωμένη πρόταση για μια μη-αριστοτελική ανάγνωση της αρχαίας τραγωδίας. Τη μοναδική ανάγνωση που μπορεί να αντλήσει απ' αυτά τα ανυπέρβλητα κλασικά έργα μηνύματα που να γειώνονται στη σημερινή πραγματικότητα.

Αξίζουν συγχαρητήρια στον καλλιτεχνικό διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου Γιάννη Χουβαρδά επειδή τόλμησε να καλέσει τον Γκότσεφ να σκηνοθετήσει «Πέρσες». Ο Χουβαρδάς γνωρίζει καλά τον Γκότσεφ και την αντιληφή του για το θέατρο και είναι σήμουρο πως είχε δει το πρώτο ανέβασμα που ο βούλγαρος (θεατρικά πολιτογραφημένος Γερμανός εδώ και δεκαετίες) σκηνοθέτης έκανε τον περασμένο χειμώνα στο «Ντόιτσες Τεάτερ», αποσπώντας το βραβείο για την καλύτερη γερμανική παράσταση της χρονιάς. Γνώριζε, επομένως, και τι θα ακολουθούσε από τον γνωστό θάσιο των αρχαιόπληκτων κλασικιστών, που εδώ και χρόνια διευθύνει ο γνωστός μεταφραστής και κριτικός των «Νέων» Κ. Γεωργούσαπουλού. Εναν εορτό που προσπαθεί να τρομοκρατήσει όποιους δεν ακολουθούν τη «γραμμή», χρησιμοποιώντας με φασιστικό τρόπο και ενα μέρος του κοινού που συρρέει στην Επίδαιο όπως αυτά ορίζονται από την «τρισχιλιετή συνέχεια του ελληνισμού». Ο Χουβαρδάς αγνόησε την τρομοκρατία αυτού του εσμού, κάλεσε τον Γκότσεφ, του διέθεσε ότι καλύτερο διαθέτει η πρώτη κρατική σκηνή σε υπερασπιστεί «τα ιερά και τα δύσια», όπως αυτά ορίζονται από την «τρισχιλιετή συνέχεια του ελληνισμού». Ο Χουβαρδάς αγνόησε τη γνώμη μας «θα έπρεπε να το έχουν διαρκώς στο νου τους όσοι καταπίανται με τη σκηνική παρουσίαση των αρχαιοελληνικών έργων».

Οσοι είδαν την παράσταση χωρίς τα γυαλιά της αρχαιοπληξίας διαπίστωσαν, εκτός των άλλων, ότι ο Γκότσεφ προσέγγισε με απόλυτο σεβασμό το λόγο του Αισχύλου. Οσοι ασχολούνται με το θέατρο, άλλωστε, γνωρίζουν πολύ καλά ότι ο Γκότσεφ, όπως και ο δάσκαλός του Χάινερ Μίλερ και όλοι οι δημιουργοί που βγήκαν από τη μεγάλη μπρεχτική σχολή του «Μπερλίνερ Ανοάμπλι», τρέφουν απέραντο θαυμασμό για την αρχαιοελληνική γραμματεία και «βουτάνε» συνεχώς σ' αυτή, γνωρίζοντας την πολύ καλύτερα από τον εσμό των ελλαδικών αρχαιόπληκτων κλασικιστών, που εδώ και δεκαετίες την έχουν μετατρέψει σε εθνικιστική λογοκοπτία και φοιλόδρομο, που υπηρετούν το μεγαλοδιατομό της «ψωροκώστανας».

Με την παράσταση του Γκότσεφ ο γράφων πήρε απαντήσεις σε μια σειρά ερωτήματα που ο Γκότσεφ προσέγγισε με απόφαση της περιοχής που ορίζει ο Αισχύλος στους Πέρσες δημιουργησε ένα δεύτερο ιστορικό χώρο, που αναφέρεται στο σήμερα. Το κατάφερε με μερικά στοιχεία που φαίνονται απλά, όμως κρύβουν μελέτη και μόχθο. Πολύ μόχθο.

Καταρχάς, μετέτρεψε τους «Πέρσες» από μια τραγωδία της περιοκής δυναστείας, λόγω της συντριβής του στρατού της από τους Ελληνες στην ναυμαχία της Σαλαμίνας, σε μια τραγωδία του περσικού λαού, ο οποίος σύρθηκε από τη δυναστεία σ' έναν άδικο μπερλιολιστικό πόλεμο, πλήρωσε βαρύ φόρο αίματος, όμως δεν κατάφερε να πάει πέρα από μια «φουρμούρα» και στο τέλος υποτάχτηκε πάλι στη δυναστεία, και η ήτα-υποταγή του λαού έχουν συντελεστεί μπροστά στα μάτια μας, μας αποχαιρετά με τα λόγια-μαχαιριές του σπουδαίου γερμανού συγγραφέα: «Δεν υφίστανται πόλεις, ψέμα κι οι πρασινάδες σας/ η οικουμένη μου είναι γυμνή και τη δικιά σας έτσι τη θέλω/ Ξερίζωστε τα μάτια σας, ψεύδονται/ άδειες οι κόγχες μιλάνε την αλήθεια/ η ζωή μου ήδη αλήθης είναι δεν έχει παρά το θάνατό σου».

Ξεχωριστή αναφορά πρέπει να γίνει στους ηθοποιούς, που υπηρέτησαν πιο πάντα την άποψη του σκηνοθέτη-δασκάλου τους. Η Αμαλία Μουτσάνη, στη μακρά σημαντικότερη υποκριτική της επίδοση, απέδειξε πως αποτελεί ένα υποκριτικό «πολυεργαλείο». Αρκεί να έβλεπες πως καθηρεφτίζονται στο βλέμμα της Αισχύλη

Οπροϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Κτηνιατρικής (ΓΔΚ), υπηρεσίας που εποπτεύεται από τον υφυπουργό Γεωργίας Κ. Κιλτίδη, αποφάσισε στις 7 Σεπτέμβρη, μετά από εισήγηση επιτροπής, στην οποία συμμετεχούν υπηρεσιακοί παράγοντες-κτηνιάτροι, να μη γίνονται πλέον έλεγχοι για σαλμονέλα και λιστέρια σε όλα τα κτηνοτροφικά προϊόντα που δεν έχουν υποστεί μεταποίηση (για να καταναλωθούν πρέπει να μαργειρευτούν). Μιλάμε για νωπό και κατεψυγμένο κρέας βοοειδών, αιγοπροβάτων και κοτόπουλων, ψάρια κ.ά. Γι' αυτή την προκλητική απόφαση, που θα έχει μεγάλες συνέπειες στη διατροφική αλυσίδα, ήταν ενήμερος και ο αρμόδιος υφυπουργός Κ. Κιλτίδης. Το αναφέρουμε για να κόψουμε τη φό-

ρα του υφυπουργού, που θα επιχειρήσει να αποστασιοποιηθεί, όταν πάρει δημοσιότητα και έκταση αυτή η επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία απόφαση. Ο προϊστάμενος της ΓΔΚ έστειλε αυτή την κατάπτυστη απόφαση όχι μόνο στους ΣΥΚΕ (Συνοριακοί Σταθμοί Υγειονομικού και Κτηνιατρικού Ελέγχου), αλλά και στις Διευθύνσεις Κτηνιατρικής (ΔΚ) των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Ετσι, αυτή θα εφαρμοστεί απ' όλες αυτές τις υπηρεσίες και όχι μόνο από τους ΣΥΚΕ που ελέγχουν τα εισαγόμενα προϊόντα κτηνιατρικού ενδιαφέροντος.

Σαλμονέλα και λιστέρια είναι ζω-
ονόσοι επικινδυνες όχι μόνο για τα
προσβεβλημένα ζώα αλλά και για
τον άνθρωπο, όταν αυτός κατανα-
λώσει μολυσμένο τρόφιμο. Δεν είναι
λίγες οι φορές που προκλήθηκαν και
θάνατοι σε ανθρώπους που κατα-
νάλωσαν μολυσμένα απ' αυτές τις
ζωονόσους κρέατα. Οι κτηνιατροι-
μέλη της κακόφημης επιτροπής,
που έβαλαν τη βούλα τους για να
καταργηθούν οι ελεγχοι, ενώ γνω-
ρίζουν καλύτερα από εμάς την επι-
κινδυνότητα αυτών των ζωονόσων,
φέρουν βαριά ευθύνη και δεν νομι-
μοποιούνται να ισχυρίζονται, ότι

Ηκυβέρνηση της ΝΔ, την περίοδο Ιουνίου 2004 - Δεκέμβρης 2007, υπέγραψε με την Αγροτική Τράπεζα 17 δανειακές συμβάσεις, προκειμένου να καταβάλει στους αγρότες νωρίτερα κατά μερικούς μήνες τις επιδοτήσεις-ψήφουλα. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία η διόρκεια των δανείων αυτών ήταν εξάμηνη και η πολιτική γησεία είχε αναλάβει μόνο την καταβολή των τόκων στην ΑΤΕ. Το κεφάλαιο των δανείων θα κατέβαλαν οι αγρότες, συμψηφίζοντας το δάνειο με την επιδότηση που θα τους δινόταν τους επόμενους μήνες.

Η γαλάζια πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, που συνέχιζε την αντιαγροτική πολιτική της Κομισιόν και των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, προκειμένου να δείξει φιλοαγροτικό προσωπείο και

■ Σταμάτησαν οι έλεγχοι για σαρμονέλα και πιστέρια

Θα κάνουν πάρτι στο πιάτο μας

ανογκάστηκαν να υπογράψουν την απόφαση για να μην παραπέμφει η Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Δικαιοσύνιο. Κάποια από τα μελη αυτής της επιτροπής, που είχαν εκφράσει διαφωνία και την είχαν διατυπώσει και γραπτά σε κύκλους υπηρεσιακών παραγόντων, είχαν το θράσος να μας πουν ότι πειθάρχησαν και υπέγραψαν το κείμενο μόνο και μόνο για να μην παραπέμφει η Ελλάδα. Αντικρούσαμε αυτούς τους ισχυρισμούς με συγκεκριμένα επιχειρήματα.

Πρώτον, αρκετά κράτη της ΕΕ (π.χ. η Ιταλία) κάνουν ελέγχους γι' αυτές τις ζωνονόσους και παίρνουν δείγματα, είτε διερευνητικά είτε δεσμευτικά, ανάλογα με την περίπτωση. Προκαλούν έτσι την Κομισιόν με σκοπό να εξαναγκαστεί να καλύψει το νομικό κενό που δημιουργήθηκε από το 2005, με την ψήφιση του κανονισμού 2073/2005. Με τον Κανονισμό 178/2002 (άρθρο 14) γίνονταν μέχρι το 2005 και συνεχίζονταν μέχρι τις 7 Σεπτέμβρη του 2009, που βγήκε αυτή η κατάπτυστη απόφαση), έλεγχοι και στα μη μαγειρέμενα τρόφιμα κτηνιατρικού ενδιαφέροντος. Με τον κανονισμό 2073/2005 επιτρέπονται οι έλεγχοι μόνο στα τρόφιμα που είναι έτοιμα για κατανάλωση (δεν χρειάζονται μαγειρέματα).

Δεύτερον, η Ελλάδα στις αρχές του 2004 είχε απειληθεί από τον πρώην Επίτροπο Υγείας της ΕΕ ότι θα παραπεμφθεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, εάν δεν καλύψει τα μεγάλα και πολλά κενά σε κτηνιατρικό προσωπικό που είναι απαραίτητο για να γίνουν οι κτηνιατρικοί έλεγχοι στην Ελλάδα. Παρολούστα, όλες οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Γεωργίας (πράσινες και μπλε)

αγνόησαν αυτές τις απειλές και δεν «τρόμαξαν» από την καταδίκη της Ελλάδας το 2009. Αρα, η επικλήση της απειλής είναι προσχηματική και αποσκοπεί στο να κρύψει την απόφαση της πολιτικής ηγεσίας να ικανοποιήσει την απαίτηση των χοντρεμπόρων να σταματήσουν οι ελεγχοί.

Τρίτον, γιατί να φοβούνται ειδικά αυτή την προσφυγή, που έχει να κάνει με την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας; Αν τολμήσει τελικά η Κομισιόν να παραπέμψει την Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, θα ξεβρακωθεί στους λαούς της Ευρώπης. Και πώς θα δικαιολογήσει τη μη παραπομπή της Ιταλίας και άλλων κρατών; Το πιο πιθανό είναι να αναγκαστεί η Κομισιόν να καλύψει το νομικό κενό και να επιτρέψει επίσημα τους ελέγχους.

Μέχρι τις 7 Σεπτέμβρη, οι υπηρεσιακοί ταφάργοντες των ΣΥΚΕ που σέβονται το ψωμί που τρώνε και υπερασπίζονται με πάθος τη δημόσια υγεία έκαναν τους ελέγχους αυτούς στηριζόμενοι στο άρθρο 14 του κανονισμού 178/2002, σύμφωνα με το οποίο ένα προϊόν, εάν δεν είναι ασφαλές, δεν μπορεί να διατεθεί στην αγορά. Επαιρναν δειγματα από τις εισαγόμενες παρτίδες και εάν από την εργαστηριακή ανάλυση έβγαιναν θετικά, υποχρέωναν τους εκπροσώπους των εισαγωγέων είτε να επαναπροωθήσουν τις μολυσμένες παρτίδες είτε να τις καταστρέψουν. Αν οι δειγματοληψίες ήταν διερευνητικές, το προϊόν δεν δεσμευόταν στους ΣΥΚΕ, αλλά διατηρούνταν σε αποθήκες και δεν πήγαινε στην κατανάλωση μέχρι να βγει το αποτέλεσμα από το εργαστήριο. Αν το αποτέλεσμα ήταν αρνητικό, τότε τα τρόφιμα αποδεσμεύ-

ονταν και πτήγιαναν στην αγορά για κατανάλωση. Υπήρχαν και περιπτώσεις που οι δειγματοληψίες ήταν δεσμευτικές. Και ήταν δεσμευτικές, γιατί δεν ήταν καθαρή από κινδύνους η ιστορία είτε των μονάδων εγκαταστάσεων πταφαγωγής των εισαγόμενων προϊόντων είτε των μεγαλοεισαγωγέων. Αμέτρητες είναι οι περιπτώσεις που αποτράπηκε η εισαγωγή μολυσμένων με σαλμονέλαι και λιστέρια κρεάτων, χάρη σ' αυτούς τους ελέγχους. Δεν είναι δε λίγες οι περιπτώσεις που επιχειρήθηκε από διάφορους κρατικούς παράγοντες να μπουν στην αγορά τρόφιμα μολυσμένα με λιστέρια ή σαλμονέλα.

Σε κάθε περίπτωση, ούτε οι χρόνοι δέσμευσής των τροφίμων ήταν μεγάλοι, ούτε η δαπάνη για τους ελέγχους. Αναγκάζονταν όμως οι χοντρέμποροι να μην φέρνουν στην Ελλάδα κάθε σαβούρα για να βγάλουν υπερκέρδη. Με την κατάργηση των ελέγχων αυτών οι χοντρέμποροι θα γίνουν ασύντοι. Θα εισάγουν όλες τις σαβούρες που παράγονται στις τρίτες χώρες και θα γενικευτεί η παρουσία της σαλμονέλας και της λιστέριας στα τρόφιμα, είτε αυτά πηγαίνουν στα σπίτια είτε πηγαίνουν σε νοσοκομεία, παιδικούς σταθμούς, φυλακές, στρατό κ.λπ.

Μέχρι να πάει στη χύτρα και να ψηθεί στη φωτιά ένα μολυσμένο με σαλμονέλα κομμάτι κρέας θα περάσει από πολλά χέρια και έτσι θα προκληθεί ευρεία επιμόλυνση σε ανθρώπους, σε μαγειρικά και άλλα σκεύη που βρίσκονται στις κουζίνες των σπιτιών, των μαγειρεών κ.λπ. Αρκεί να σκεφτούμε ότι ακουμπάμε το κρέας στον πάγκο για να το κόψουμε και στον ίδιο πάγκο ακου-

μπάμε τη σαλάτα που θα τη φάμε ωμή. Για όλες αυτές τις επιμολύνσεις σφυρίζουν κλέφτικα οι υπεύθυνοι και επαναλαμβάνουν μονότονα ότι τα βακτήρια της σαλμονέλας και της λιστέριας καταστρέφονται με το βράσιμο ή το ψήσιμο.

Γνωρίζουν πολύ καλά ότι οι ισχυρισμοί τους είναι φευδείς και ότι η θέση τους υπαγορεύεται από τις ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής και τις ανάγκες της αποκόμισης ανώτατων κερδών από τους χοντρέμπτωρους. Είναι χαρακτηριστική η αγωνία μεγαλοστελέχους-υπηρεσιακού παράγοντα του υπουργείου Γεωργίας για τις εισαγωγές από το λιμάνι του Πειραιά. Οταν του εκφράσαμε την έντονη διαφωνία μας για την κατάργηση αυτών των ελέγχων, μας επεσήμανε ότι μειώθηκαν δραματικά οι εισαγωγές από το λιμάνι του Πειραιά προς όφελος των εισαγωγών από το λιμάνι του Λιβύρνο της Ιταλίας! Τον «επαναφέραμε στην τάξη», υπενθυμίζοντάς του ότι πρώτιστο και μοναδικό μέλημά του πρέπει να είναι η υπεράσπιση της δημόσιας υγείας και όχι η πορεία του εμπόοιου.

Με την απόδοση αυτή η σαλμονέλα και η λιστερία θα κάνουν πάρτι στη διατροφική αλυσίδα. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να εφαρμοστεί για πολύ καιρό, για να φτάσουμε να θρηνήσουμε νεκρούς όπως συνέβη το καλοκαίρι του 2008 στον Καναδά.

ΥΓ: Περιμένουμε να δούμε παρέμβαση από την Πανελλήνια Ενωση Κτηνιάτρων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΕΚΔΥ). Δεν μπορεί να περάσει στο ντούκου αυτή η πρόκληση, που τόσους κινδύνους δημιουργεί για τη δημόσια υγεία.

Νταθατζίλικι στην ΑΤΕ

να εμφανίζει την πολιτική της σαν πιο προοδευτική απ' αυτή του ΠΑΣΟΚ, γενίκευσε την πρακτική της δανειοδότησης μέσω της ΑΤΕ. Δανειζόταν δύο φορές το χρόνο για να καταβάλει μόνο τις επιδοτήσεις στους βαμβακοπαραγωγούς. Κάθε χρόνο οι βαμβακοπαραγωγοί, με βάση ένα κανονισμό που ίσχυσε το

2001-2005, εισέπρατταν μια προκαταβολή τους πρώτους μήνες του έτους και το υπόλοιπο τον Αύγουστο. Στις 4 Ιούνη του 2004 η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας υπέγραψε δάνειο 180 εκατ. ευρώ για να εξοφληθούν οι βαμβακοπαραγωγοί και οι ελαιοπαραγωγοί. Απ' αυτά οι βαμβακοπαραγωγοί θα έπαιρναν τα 110 εκατ. ευρώ (ατομικά 0,108 ευρώ/κιλό). Γι' αυτό το δάνειο το ελληνικό δημόσιο υποχρεωνόταν να καταβάλει τόκους

στην ΑΤΕ. Ποιος ήταν ο λόγος της επίσπευσης αυτής της πληρωμής; Απλά, για να εμφανιστεί ως φιλοσαγροτική η κυβέρνηση της ΝΔ. Στις 8 Ιουνίου ο Ε. Μπασιάκος είχε βγάλει ανακοίνωση και ευλογούσε τα γένια του, γιατί είχε επισπεύσει κατά δύο μήνες την καταβολή του πενιχρού αυτού ποσού στους βαμβακοπαραγωγούς.

Στις 16 Οκτώβρη του 2004 υπέγραψε άλλα δύο δάνεια ύψους 2,115 δισ. ευρώ, που πρέπει μέσα σε τρία χρόνια να τα εξαφλήσει, και ανέλαβε να πληρώσει τους τόκους. Προκαλεί εντύπωση η σκοπιμότητα για την εξόφληση του δανείου μέσα σε τρία χρόνια, όταν την περίοδο 15 Οκτώβρη 2004 - 15 Οκτώβρη 2005 καταβάλλονται από την Κομισιόν οι επιδοτήσεις στους αγρότες και έτσι αυτοί θα

εξοφλήσουν μέσα στον πρώτο χρόνο το κεφάλαιο. Γιατί το δημόσιο να καταβάλει τόκους για άλλα δύο χρόνια; Ποιοι άλλοι, εκτός από την ΑΤΕ, ωφελήθηκαν απ' αυτό το δάνειο;

Τον Απρίλι του 2005 υπέγραψε δάνειο με την ΑΤΕύψους 130 εκατ. ευρώ και δημητρική διάρκειας, για να πληρώσει στους βαμβακοπαραγωγούς το υπόλοιπο της ενίσχυσης κατά δύο μήνες νωρίτερα! Και πάλι με στόχο να δημιουργήσει φιλοαγροτικό προσωπείο, θεωρώντας τους αγρότες Μαμελούκους που θα φάνε το παραμύθι της ΝΔ. Αυτή η δανειακή πρακτική συνεχίζεται και μέχρι το Δεκέμβρη του 2007 υπογράφηκαν 17 δάνεια. Από το Δεκέμβρη του 2007 μέχρι το Σεπτέμβρη του 2009 πέρασαν άλλοι 21 μήνες και δεν γνωρί-

Ζουμε πόσες ακόμη δανεια-
κές συμβάσεις υπέγραψε για
κυβέρνηση της ΝΔ με την ΑΤΕ
και πόσα εκατ. ευρώ χρω-
στάσι σ' αυτή για τόκους.

Το τελευταίο δάνειο, ύψους

300 εκατ. ευρώ, ως ποτε χρηφή κε το Δεκέμβριο του 2007 και η αποπληρωμή του θα ολοκληρωνόταν τον Ιούνη του 2008. Σύμφωνα με όλες τις δανειακές συμβάσεις, το αργότερο μέχρι τον Νοέμβρη του 2008 έπρεπε να πληρωθούν όλοι οι τόκοι από το ελληνικό δημόσιο και να εξοφλήσουν οι αγρότες το κεφάλαιο των δανείων.

Σε τριάμισι χρόνια (Ιούνις 2004 - Δεκέμβρης 2007) το ελληνικό δημόσιο δανείστηκε από την ΑΤΕ 4.886 εκατ. ευρώ για να κάνει παιχνίδι δημαρχικό η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας και να εμφανίζει την πολιτική της

KONTRA

Καλό ταξίδι Σήφη, καλό ταξίδι Γρηγόρη και να γελάτε όπως στις προπονήσεις...

Ησήμη σήμερα είναι αφειρωμένη σε δυο νέα παιδιά που δεν βρίσκονται πλέον ανάμεσά μας. Σε δυο παιχτές του βόλεϊ που ο τραγικός χαμός τους συγκλόνισε σύσους τους γνωρίσαμε. Το κείμενο αυτό γράφεται λίγο μετά την κηδεία του Γρηγόρη. Είχε προηγηθεί αυτή του Σήφη. Προσπάθησα να μαζέψω το μυαλό και τις σκέψεις, αν και σε αυτές τις περιπτώσεις δύσκολα μπορεί η λογική να αντιπαρατεθεί με το συναίσθημα. Είμαι σίγουρος ότι οι αναγνώστες της στήλης θα δικαιολογήσουν την επιλογή να μην ασχοληθούμε με την τρέχουσα αθλητική επικαιρότητα.

Την περασμένη βδομάδα, βράδυ Σάββατου, ξημερώματα Κυριακής, γυρνώντας από υγραερινή βόλτα, ο Σήφης και ο Γρηγόρης συναντήθηκαν με το χάρο στην παραλιακή και ξεκίνησαν για το τελευταίο ταξίδι τους. Είχα την τύχη να τους έχω «ζήσει» και όχι απλά να τους γνωρίζω. Είχαν παίξει στο Παγκράτι, στην τελευταία χρονιά πριν τη διάλυση του τμήματος. Η αγωνιστική περίοδος 2007-08 στην Α2 ήταν για μένα η πιο γοητευτική, η πιο δημιουργική και η εντονότερη συναισθηματικά, στα περίπου 20 χρόνια που ασχολούμαι με το Παγκράτι. Ήταν η χρονιά που μια πάρει φίλων, οπαδών της ομάδας, καταφέραμε να κάνουμε πράξη το σύνθημα «η ομάδα ανήκει στον λοιό της». Κόντρα σε κάθε λογική, αποφασίσαμε να αναλάβουμε τις διοικητικές, οικονομικές και αγωνιστικές υποχρεώσεις και ευθύνες. Εκτός από την ευχαρίστηση και τη δικαίωση των κόπων μας, όταν η ομάδα έμεινε στην κατηγορία (παρά το γεγονός ότι όλοι στο χώρο του βόλεϊ μας θεωρούσαν το πρώτο φαβορί για υποβιβασμό), βιώσαμε με τον πιο άμεσο τρόπο την έννοια ομάδα-παρέα. Κάθε παιχνίδι, κάθε προπόνηση, κάθε νίκη, κάθε ήττα τις «ζούσαμε» και τις ευχαριστιόμαστε. Ζήσαμε την ουτοπία μιας «επαγγελματικής ομάδας», που στριζεται αποκλειστικά και μόνο στις δυνάμεις των οπαδών ή, για να είμαστε περισσότερο αικριβείς, ζήσαμε την επιτυχημένη προσπάθεια μιας παρέας ομάδας παρέας θα προσπαθούσαμε να το πετύχουμε και στη Μεταμόρφωση. Συναντήθηκαμε λοιπόν ξανά με τον Γρηγόρη και τον Σήφη. Το γέλιο τους ακούγονταν πλέ-

KOPAKI ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Σήφη
και τον

Γρηγόρη σε μια καφετέρια στο Παγκράτι, προκειμένου να συζητήσουμε την ένταξη τους στην ομάδα. Κάνωμε μια συζήτηση για τη δύσκολη οικονομική κατάσταση που υπήρχε, τους αναλύσαμε τη φιλοσοφία μας για την ομάδα που θέλαμε να φτιάξουμε και τους προτείναμε ένα ποσό που δεν έφτανε ούτε για τη βενζίνη που θα χαλούσαν για να πηγαίνερχονται στην προπόνηση. Και οι δύο απάντησαν με ένα πλατύ χαμόγελο και με τον ίδιο τρόπο: «Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να υπάρχει καλό κλίμα στην ομάδα, να παίξουμε, να το ευχαριστηθούμε και το οικονομικό έρχεται σε δεύτερη

ον στο κλειστό της Μεταμόρφωσης. Λίγες ώρες πριν το μοιραίο απύχημα είμαστε μαζί και μετά από το φιλικό συζητούσαμε για το πρωτάθλημα που είχαμε μπροστά μας. Δεν καταφέραμε να τη ζήσουμε μαζί μια ακόμη ώμορφη χρονιά. Εφυγαν νωρίς για τη βενζίνη που θα χαλούσαν για το τελευταίο ταξίδι τους... Ο Σήφης και ο Γρηγόρης δεν ήταν πρωτοκλαστοί παίχτες, δεν ήταν τα πρώτα βιολία σε μια από τις μεγάλες ομάδες, δεν σημάδεψαν με το πέρασμά τους το βόλεϊ, για να γίνει ο τραγικός χαμός τους είδηση στις εφημερίδες και τα κανάλια. Στην κηδεία

μοίρα». Αμέσως, έγιναν ενεργά μέλη αυτής της παρέας και ζήσαμε μαζί μια γοητευτική περιπέτεια. Την επόμενη χρονιά το Παγκράτι διαλύθηκε (όλα τα ωραία κρατούν λίγο), οι δρόμοι μας χώρισαν, όμως κάθε φορά που συναντιόμαστε στα γήπεδα το χαμόγελο τους καθώς έρχονταν να με χαιρετήσουν ξανάφερνε στη μνήμη μου τις ώμορφες στημένες που είχα περάσει μαζί τους.

Το καλοκαίρι που μας πέρασε, μου έγινε μια πρόταση να ασχοληθώ με το βόλεϊ της Μεταμόρφωσης. Οι τακτικοί αναγνώστες της στήλης, που γνωρίζουν την τρέλα μου για το Παγκράτι, είμαι σίγουρος ότι θα αππορούν. Είδα την πρόταση με θετικό τρόπο, γιατί εκεί είχε δημιουργηθεί μια παρέα αντίστοιχη με αυτή που είχαμε φτιάξει στο Παγκράτι. Το μοντέλο της ομάδας-παρέας θα προσπαθούσαμε να το πετύχουμε και στη Μεταμόρφωση. Συναντήθηκαμε λοιπόν ξανά με τον Γρηγόρη και τον Σήφη. Το γέλιο τους ακούγονταν πλέ-

■ PONT LIOYRI

Και μόνο την αλήθεια

Στο πλαίσιο μιας παράδοσης (του mainstream κινηματογράφου, βεβαίως), που έχει δημιουργήσει κατά καιρούς «αποκαλυπτικές» πολιτικές ταινίες, όπως π.χ. «Οι τρεις μέρες του κόνδορα», «Ο αντιπρόσδροφ», «Ολοι οι άνθρωποι του προέδρου», «Ο πρόεδρος, ένα ροζ σκάνδαλο κι ένας πόλεμος» κ.ά., πρέπει να συμπεριληφθεί και η τελευταία ταινία του Ροντ Λιούρι. Πρόκειται για ένα δυνατό πολιτικό θρίλερ, εμπνευσμένο από μια πραγματική ιστορία που συνέβη πριν μερικά χρόνια στις ΗΠΑ: Δημοσιογράφος μεγάλης ημερήσιας εφημερίδας αποκαλύπτει κατασκευασμένα προεδρικά ψεύδη και το όνομα μιας πράκτορα της CIA. Καθώς αρνείται να αποκαλύψει την πηγή της, οδηγείται για τρία χρόνια στη φυλακή.

Εξαιρετικό το θέμα, που στα χέρια ενός φαγιμένου κινηματογραφιστή θα μπορούσε να γίνει μια μεγάλη ταινία, εδώ σχεδόν χάνεται, αφού ο Λιούρι προτιμά να εστιαστεί (όπως κάθε τυπική αμερικανική ταινία) στη σπουδαιότητα των οικογενειακών σχέσεων, δεν εμβαθύνει στο χαρακτήρα της ηρωίδας του και υποβαθμίζει την προσωπικότητά της. Διάβολε, δεν κάθεται κανείς τρία χρόνια φυλακή μόνο για το ονόρε της επαγγελματικής του ακεραιότητας! Κάπι περισσότερο έχει καταλάβει σ' αυτή τη ζωή. Πέρα όμως από τα σεναριούτα κενά και την τετριμένη κινηματογράφηση, η ταινία γίνεται σε μερικά σημεία αποκαλυπτική και πρόγραμμα έχει τις πολύ καλές της στιγμές. Στα συν πρέπει να συγκαταλεχθεί η υπόμνηση της φασιστικοποίησης της δημόσιας ζωής στην Αμερική, η πλαστή δημοκρατία της και η εξάλειψη κάθε διεξόδου στα ασφυκτικά πλαίσια ενός προελαύνοντος ολοκληρωτισμού. Αυτό είναι που τη σώζει και την τοποθετεί επικεφαλής των ταινιών αυτής της εβδομάδας.

■ ΓΙΟΖΙ ΓΙΑΜΑΝΤΑ

Καμπέι, η μητέρα μας

Η Ιαπωνία του 1940 ετοιμάζεται να εισέλθει στον β' παγκόσμιο πόλεμο στο πλευρό του άξονα. Ο παραδοσιακός δεσποτισμός των σαμουράι και του χαρακήρι ενώνεται με το εθνικιστικό και φασιστικό πνεύμα των καιρών. Οι προλήψεις και τα αισθήματα τημής μιας ήδη αυταρχικής κοινωνίας προσαυξάνονται από τις επιπαργές μιας τυραννικής εξουσίας, που θέλει να συμπαρασύει την κοινωνία στη δίνη της εξυπηρέτησης των ιμπεριαλιστικών της συμφερόντων. Για να γίνει αυτό πρέπει να σηγήσει κάθε φωνή αντίστασης. Στο σύροιτρο μπαίνουν όχι μόνο οι κομμουνιστές αλλά και κάθε προοδευτικός άνθρωπος. Η πειθορχία που επιβάλλεται δεν είναι μόνο οποτελεσματικής κρατικής και δικαιοστικής βίας αλλά και της καταθλιπτικής και ισοπεδωτικής επιρροής της λεγόμενης κοινής γνώμης που συντάσσεται αναφοράνδον με τον πόλεμο και τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών.

Σ' αυτή την ταινία ο θεατής, μέσα από την ιστορία μιας γναίκας που βλέπει τον αντιφρονούντα άντρα της να πεθάνει αμετανόητος στις φυλακές, αρνούμενος να συνταχθεί

Εχεις το δικαιωμα να σιωπάς, να υφίστασαι την εκμετάλλευση, να συμβάλλεις στην ομαλή κυκλοφορία των καπιταλιστών, να ζεις (;) με ψίχουλα, έχεις το δικαιωμα να ψηφίζεις όταν καλείσαι να συμβάλλεις στην εύρυθμη λειτουργία του καπιταλισμού, έχεις το δικαιωμα να συλλαμβάνεσαι, να ξυλοκοπείσαι από τους μπάτσους, ακόμα, έχεις το δικαιωμα να εκτελείσαι από τα όργανα του κράτους, ΔΕΝ έχεις το δικαιωμα να δημιουργείς σπίθες που μπορεί να προκαλέσουν «φωτιά». Στην περίπτωση αυτή είσαι συνωμότης... (Schon bist du ein Verfassungsfeind)

◆ Αυτοί στα debate κι εμείς τα die pei...

◆ Δεν είχαν κατορθώσει να μάθουν το «ποίημα» καλά οι αντιπρόσωποι της Αντιρουματικής στα κανάλια την Τετάρτη το βράδυ και μετέφεραν σχεδόν αυτούσια τις «πληροφορίες» τους. Παράδειγμα ο Γ. Κ. στον Αντέννα, ο οποίος ήθελε να πει από την αρχή «συλλήψεις» αλλά τον συγκρατούσε ο Ευαγγελάτος.

◆ 27-9-09: Ιδρυση ΕΑΜ (ένοπλο ήταν κι αυτό).

◆ «Μαρτυρία γείτονα... για... νεαρού ατόμου» - ΤΑ ΝΕΑ, 24-9-09. Ο ίδιος άνθρωπος -στις τηλεοπτικές μεταδόσεις- δήλωσε ότι το άτομο ήταν ηλικίας 50-55 χρονών...

◆ Λοιπόν, παιδες, τούτες τις άγιες μέρες των εκλογών (των ποιων); βλέπουμε αφίσες των «πολύ μικρών» σε γειτονιές που ούτε οι ίδιοι δεν είχαν περάσει (ούτε πρόκειται να...).

◆ «Θέμα: Ελεύθερο. Στην Αθήνα, αγαπητοί, γεννήθηκε η Δημοκρατία, γ' αυτό και έχει μεγάλες ανοχές. Οποιος θέλει, όποτε θέλει, μπορεί να κλείσει το δρόμο και να διαδηλώσει τον πόνο του, τον αποτροπιασμό

Το άλλο με τον Τοτό το ξέρεις:

του, την αντίθεσή του, το χαβάλε του. Μπορεί να πανηγυρίζει ξέφρενα σπάζοντας βιτρίνες. Μπορεί να εκφράζει το θυμό του φρέσο του βάζοντας φωτιά σε φυλάκια, δημόσια κτίρια, ιδιωτικές επιχειρήσεις. Μπορείς να σπάσεις ένα πεζόδρομο, να παρέμβεις εικαστικά σ' ένα σήμα και -γιατί

όχι:- να κάψεις ένα αυτοκίνητο για να περάσεις το μήνυμά σου». Το «παπαγαλίνη» λέγεται Αλεξία Κονάχου Αστουριάν και το τμήμα του «πονήματος» (πόνος στον πόνο...) δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Metropolis», 18-20/9/09.

◆ «Είναι γνωστό ότι το ΚΚΕ θα ήθελε και μακάρι να μπορούσε να είχε επιχειρήσεις, αλλά κυρίως έχει εκδοτικές στον ιδεολογικό τομέα και μέσα ενημέρωσης για την προπαγάνδα. Αυτές δεν είναι κερδοσκοπικές επιχειρήσεις. Τις ταΐζεις δε σε ταΐζουν. Υπάρχει εκδοτική επιχειρήση του κόμματος που έχει πελάτες και ο πελάτης έρχεται και λέει "σου δύνω να τυπώσεις". Δεν κατάλαβα, οι επιχειρήσεις που είχαν παραδείγματος χάρη ή που έχουν τα άλλα κόμματα, όταν έρθει ένας πελάτης, δεν τον παίρνουν;» (Α. Παπαρήγα, 18-5-09). «Παίρνουν τον πελάτη» - εμείς τη φράση δεν τη γνωρίζουμε από τα λαμπερά φώτα των δηλώσεων αλλά από τα κόκκινα φωτάκια...

◆ Ποια σταζ, ρε μαλάκες;

◆ Προσοχή, προσοχή! «Ιστορικοί» με στολή!

◆ Δηλαδή, ο Μαραντζίδης (και οι όμοιοι του) θέλουν να μας πουν ότι ο Μπελογιάννης λ.χ. ήταν ένας πράκτορας (που σημαίνει -το λιγότερο- ότι καλώς εκτελέστηκε... Δε μας χειρίζεται νταλά!....).

◆ Τώρα ο αντισταλινισμός (κάθε μορφής) δικαιώνεται. Ήχουν αναλάβει τα μέσα μαζικής εξημέρωσης την προπαγάνδα του «Ξανογραψίματος» της ιστορίας.

◆ Εχουμε και τη φτωχεία μας/ έχουμε και τη γκρίνια/ και τώρα μες τις εκλογές/ τα διάφορα σανίνια/ με τρόπο αρπακτικότατο και με μουράτο ύφος/ έρχονται να μας διαφωτίσουν γιατί χρειάζεται Ψήφος./ Σ' αυτό το ετερόκλητο, το κωλοσκυλολόδι/ ένα μονάχα θε να πω:/ σκουλίκια του εργάτη το ρολόι, έχετε κάνει κομπολόι./ Λοιπόν, όταν απέχουμε, δεν είμαστε μολάκες,/ έρουμε πόσο «ζυγίζουνε»/ και άστε τις τις πλάκες./ Το μόνο που μας έρχεται από όλα τα μαντάτα/ είναι αυτό που έγραψε για κάλπη και πεντάρα/ μιας και τα άλλα προεκλογικά είναι σκέτη... παπάρα./ Το έχουμε υπόψη μας του εργάτη το δυνάμωμα/ στους δρόμους απαιτεί πιο σύντομο αντάμωμα.

Βασιλής

με τον πόλεμο και που μεγαλώνει με χλιαρά βάσανα τα παιδιά της, αντιλαμβάνεται τη σημασία της ολέθριας κοινωνικής τυραννίας που καταδύναστεύει την ελεύθερη βούληση και συμβάλλει στην οπισθοδρόμηση και την καταστροφή. Αντιλαμβάνεται ότι η πρόοδος και ο εξανθρωπισμός συμβαδίζει με την εξέγερση και την ανυπακοή. Παρότι εδώ έχουμε μια ανθρώπινη ιστορία, το φόντο πάνω στο οποίο αυτή αναπτύσσεται είναι εξαιρετικά κατανοητό, αναλυτικό, σαφές και διδακτικό μιας ολόκληρης εποχής. Είναι μια ιστορία για τον καθημερινό άγνωνα και την αξιοπρέπεια και λιγότερο μια ιστορία για την αξία των ιδεών. Ακόμα κι έτσι, όμως, αξίζει τον κόπο. Γιατί υπενθυμίζει την αναγκαιότητα της ακρύπνισης και της εξέγερσης, όταν το κράτος και η συντριπτική κοινωνική πίεση επιβάλλουν τη σιωπή.

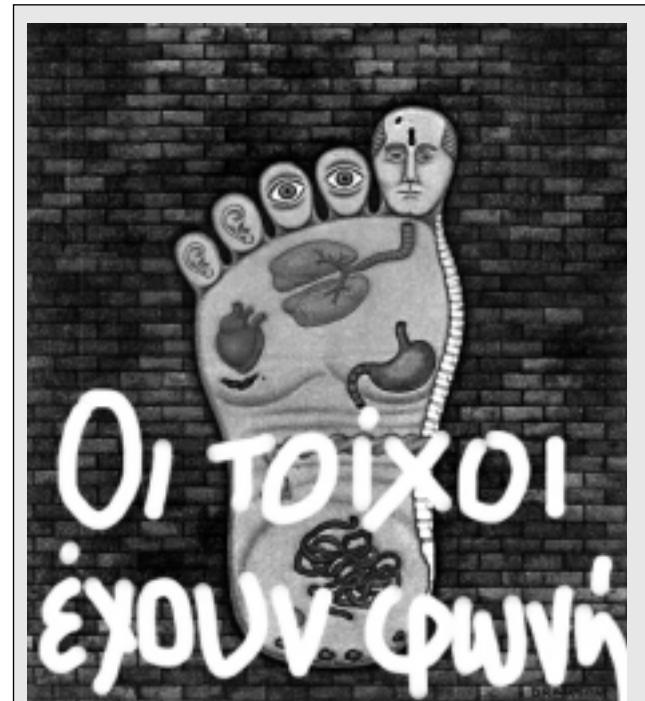
■ NTETBINT ZEITKEP

Sir, no sir!

Ενδιαφέροντα ντοκιμαντέρ για το αντιπολεμικό κίνημα που αναπτύχθηκε κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Βιετνάμ, στο οποίο για πρώτη φορά παρουσιάζεται η άγνωστη δραστηριότητα των στρατιωτών και των βετεράνων ως κινητήρια δύναμη αυτού του κινήματος. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 1974 καταγράφηκαν πάνω από μισό εκατομμύριο περιστατικά ανυπακοής και αντίστασης στρατιωτών εναντίον ανώτερων αξιωματικών. Η αμερικανική κυβέρνηση αναγκάστηκε να θέσει τέλος στον πόλεμο όχι μόνο γιατί αποσυντέθηκε ο στρατός αλλά γιατί πλέον οι μονάδες αρνούνταν να πολεμήσουν, παρά τις πολύχρονες καταδίκες των διάφορων αντιρρησών συνειδήσης.

Εξαιρετικό ενδιαφέρον σε αυτό το ντοκιμαντέρ παρουσιάζει επίσης ο συνειρμός που μπορεί να κάνει ο θεατής ανάμεσα στο χθες και το σήμερα: Οταν η Αμερική διέκρινε τότε ότι οδεύει προς την ήττα, επεχείρησε να μεταβιβάσει το βάρος της εξουσίας και των επιτηρήσεων στους συμμάχους της Νοτιοβιετναμέζους. Ακριβώς το ίδιο επιχειρεί σήμερα να πράξει στο Αφγανιστάν και το Ιράκ: Μεταβιβάση της «εξουσίας» στα ανδρείκελα που «κυβερνούν» αυτές τις χώρες, αντί σαλπίσματος άτακτης υποχώρησης. Τάχα, οι θιαγενείς πρέπει επιτελούς να μάθουν να κυβερνώνται μόνοι τους! Το συμπέρασμα που βγάζει κανείς βλέποντας αυτό το ντοκιμαντέρ είναι ένα: Αν οι Αμερικανοί δεν έχουν αποχωρήσει ακόμα πλήρως από το Ιράκ και το Αφγανιστάν, αυτό οφείλεται στο χαμηλό ακόμα αριθμό θυμάτων, που δεν ευνοεί μαζικότερη και μαχητικότερη αντίδραση.

Ελένη Σταματίου

◆ ΣΥΡΙΖΑ ισχυρός στη Βουλή και στους αγώνες – είναι στο χέρι μας (αφίσα)

Εβγαλε, λοιπόν, και ο ΣΥΡΙΖΑ την πρώτη προεκλογική του αφίσα. Χωρίς την αλαζονία του παρελθόντος, μετρημένη, σεμνή και... παραδοσιακά αριστερή. Την ώρα που ο Περισσός κυκλοφορεί και κεντρικό σλόγκαν «Ισχυρό ΚΚΕ – Ισχυρός λαός», λέγοντας ευθέως ότι η δύναμη του λαού εξαρτάται από το εκλογικό ποσοστό που θα πάρει το κόμμα, ο ΣΥΡΙΖΑ βάζει στην ίδια μοίρα Βουλή και αγώνες. Και ζητάει με νόημα την εκλογική του επιβίωση. Βέβαια, κάποιος Συριζαίοι - «ανανεωτικοί» για να είμαστε συγκεκριμένοι γυρνούν καθημερινά στα ραδιοκάναλα και εξηγούν το γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να παίξει στις μετεκλογικές εξελίξεις περί το σχηματισμό κυβέρνησης, αλλά αυτό είναι... άλλη ιστορία.

◆ Λ.Α.Ο.Σ. ή «Τζάκιο», Τουρκία, Σκόπια μας δουλεύουν/ Πάλι μία από τα ίδια;/ ΠΑ.ΣΟ.Κ - Ν.Δ SIEMENS - Τώρα πα, ξέρεις. Καρατζαφέρη! - Λ.Α.Ο.Σ Δύναμη ανδρου (4 γηγαντοαφίσες)

Πιστός στη λογική της διαφήμισης απορρυπαντικού ο Χεριχέρης, βάζει στις γηγαντοαφίσες μόνο τη φάτσα του και μερικά συνθηματάκια, που θεωρεί ότι μπορούν να του φέρουν ψηφαλάκια από τα πιο καθυστερημένα πολιτικά στρέμματα του λαού. Τα «ακραία» τα έχει εγκαταλείψει και ο ίδιος δίνει συνεντεύξεις στις οποίες κατηγορεί τον Καραμανλή για... «ακραίο». Ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός τον συνοδεύει σε όλη την καριέρα του και τη διαφήμιση τύπου απορρυπαντικού την ξέρει καλά. Οπως ξέρει καλά πως και αυτή τη φορά θα μπει στη Βουλή, όμως γι' αυτόν τα δύσκολα θ' αρχίσουν μετά, όταν θα ξεκινήσει η διαδικασία ανασυγκρότησης της Ν.Δ. Δε μπορεί να θυμάται τι έπαθαν ο Στεφανόπουλος με τη ΔΗΑΝΑ, ο Σαμαράς με την ΠΟΛΑ και ο Αβραμόπουλος με το ΚΕΠ (καλά, ο τελευταίος το διέλυσε χωρίς καν να δοκιμαστεί σε μία έστω εκλογική μάχη).

◆ Θρησκευτική πανήγυρις στην Κάτω Αχαΐα – Στέλλα Μπεζαντάκου (α

Να κλείσουν τα κολαστήρια Ασύλο σε μετανάστες-πρόσφυγες

Για δεύτερη φορά το τελευταίο δίμηνο, οι ανήλικοι πρόσφυγες που κρατούνται φυλακισμένοι στο κολαστήριο της Παγανής στη Λέσβο εσπασαν τις πόρτες, έβαλαν φωτά στα στρώματα και ξεχύθηκαν στο συρμοτοπλεγμένο προσαύλιο φωνάζοντας «ελευθερία» σε δλες τις γλώσσες της Ανατολής.

Οι εικόνες της ντροπής έκαναν το γύρο του κόσμου τον Αύγουστο, όμως οι αρμόδιοι δεν συγκανήθηκαν. Η συνωμοσία της σωπής τύλιξε και πάλι την υπόθεση. Βλέπετε, υπάρχει μια ευρύτατη συναίνεση στο θέμα των προσφύγων. Στοιβάζετε σύσους περισσότερους μπορείτε στα κολαστήρια, για να αποθαρρύνεται δύσιοι σχεδιάζουν να έρθουν προς τα εδώ.

Οι καπιταλιστές τη δουλειά τους...

Με το στυγνό ύφος του μάνατζερ, που βλέπει μόνο αριθμούς και όχι ανθρώπους, ο Γκουίντο Κέρχοφ, μέλος του ΔΣ της Deutsche Telekom και επικεφαλής του τομέα Νοτιοανατολικής Ευρώπης εξήγουσε μιλώντας σε εκδήλωση του Ελληνογερμανικού Επιμελητήριου, ότι αν μειωθεί ο αριθμός των εργαζόμενων του ΟΤΕ κατά 2.000 άτομα και παράλληλα μειωθούν οι μισθοί όσων θα απομείνουν στην εργασία, ο ΟΤΕ θα εξοικονομήσει 130 εκατ. ευρώ το χρόνο, ενισχύοντας κατά 20% το περιθώριο EBITDA της επιχείρησης. Αυτό είναι που απασχολεί τους γερμανούς μάνατζερ του ΟΤΕ και όχι αν το δημόσιο θα επαναγράψει ένα 5% του μετοχικού κεφαλαίου του ΟΤΕ. «Πέντε πάνω, πέντε κάτω, δεν ολλάζει τίποτα το ουσιαστικό», είπε ο Κέρχοφ, συμπληρώνοντας ότι το ελληνικό κράτος μπορεί να αγοράσει το σχετικό ποσοστό φτηνότερα από το χρηματιστήριο, αντί να το ζητήσει από τη DT.

Κάποιοι άλλοι γερμανοί μάνατζερ δεν κρατούνται, ούτε κάνουν μακρόπνοια σχέδια. Διάλεξαν την προεκλογική περίοδο για να ασκήσουν έναν ωμό εκβιασμό. Η Thyssen Krupp, στην οποία έχουν

ξεπουληθεί τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά, κατήγγειλε τη σύμβαση με το ελληνικό δημόσιο, που αρνείται να παραλάβει το σαπάκι υποβρύχιο που κατασκεύασε, και απειλεί να βάλει λουκέτο στα ναυπηγεία, πετώντας 1.500 εργάτες στο δρόμο. Η πρασινογάλαζη πλειοψηφία του σωματείου «Τρίαντο», που το 2001 πανηγύριζε για τον ερχομό του γερμανικού μονοπάλιου και υποστήριζε ότι το ξεπούλημα «διασφαλίζει τη δουλειά και τις κατακτήσεις», τώρα απευθύνεται με ύφος αξιωματικής αντιπολίτευσης στη διοίκηση της εταιρίας, για να της πει «φρανήκατε ανίκανοι» (!) και αποφαίνεται, με ύφος πιστώτριας τράπεζας, ότι «τα ναυπηγεία πρέπει να ξαναγίνουν ανταγωνιστικά! Προφανώς, με το πούλημά τους σε κάποιον άλλο καπιταλιστικό όμιλο, ο οποίος το πρώτο που θα κάνει θα είναι να μειώσει το προσωπικό, όπως έκαναν και όλοι οι προηγούμενοι που τέρασαν από εκεί.

Ο όμιλος Ψωμιάδη δεν έμεινε στις απειλές. Εριξε ένα μεγαλοπρεπέστατο κανόνι πετώντας στο δρόμο εκατοντάδες εργαζόμενους. Η «Ασπίς-Πρόνοιο» μόλις το 2007 φιγουράριζε ανάμεσα στις 10 μεγαλύτερες εταιρίες

Από άλλες μεγάλες καπι-

ταλιστικές επιχειρήσεις έρχονται ειδήσεις για απολύσεις, διαθεσιμότητες και εκβιασμούς προς εργαζόμενους για μειωμένα ωράρια. Για παράδειγμα, καταγγέλθηκε ότι η διοίκηση του «Ιασώ» κάλεσε ήδη εργαζόμενους και τους ανακοίνωσε ότι πλέον θα δουλεύουν δωρο και όχι δωρο, με ανάλογη μείωση μισθού βέβαια. Το ίδιο κάνει και η διοίκηση του Ιατρικού Κέντρου Αθηνών, η οποία σχεδιάζει να μειώσει το ωράριο σε 800 εργαζόμενους. Το ίδιο κάνει και η μεγαλύτερη εταιρία τοχυμεταφορών στην Ελλάδα, η ACS.

Οι καπιταλιστές δεν περιμένουν καμιά κυβέρνηση, νέα ή παλιά να τους λύσει τα άμεσα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σε επίπεδο επιχειρηματικής δραστηριότητες. Σίγα μην ενδιαφερθεί για την τύχη καμιά τριακοσαριά ναυτεργατών και λοιπών υπαλλήλων ή για το αν θα πιάνει καράβι στους Φούρνους και την Ικαρία. Και βέβαια, οι μονομάχοι των εκλογών ούτε που συζητούν για τη δημιουργία κρατικής ακτοπλοΐας. Εδώ πούλησαν την Ολυμπιακή και ετοιμάζονται να ξεπούλησουν και τον ΟΣΕ, στα ποστάλια θα το γυρίσουν;

Από άλλες μεγάλες καπι-

ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ

Καλλιέργεια αυταπατών

Ακούσαμε τον Τσίπρα στο ντιμπέιτ να επαναλαμβάνει με έμφαση κάτι που λέει συνέχεια σε όλες τις δημόσιες εμφανίσεις του: Για να υπάρξει έξοδος από την κρίση πρέπει να δοθούν αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις.

Ο ίδιος αμφιβάλλουμε αν έχει στοιχειώδεις έστω γνώσεις πολιτικής οικονομίας, αν γνωρίζει τι σημαίνει κρίση, πώς ανοίγει ο κύκλος της και πώς κλείνει. Απλά, του είπαν να επαναλαμβάνει αυτή την πιασάρικη ατάκα, που τα 'χει όλα: και αυξήσεις σε εργαζόμενους και συνταξιούχους και προστασία του καπιταλιστικού συστήματος.

Μιλώντας επιστημονικά, πρόκειται για κακοχωνεμένο κεϊνσιανισμό. Κακοχωνεμένο, γιατί ο κεϊνσιανισμός μιλούσε για ελεγχόμενη αύξηση της ζήτησης, δεδομένου ότι από ένα σημείο και μετά μπορεί να υπάρξει «υπερθέρμανση» και να ανοίξει σύντομα νέος γύρος κρίσης. Αυτό τονίζουν και σήμερα οι βασικότεροι εκπρόσωποι του νεο-κεϊνσιανισμού, όπως ο Στίγκλιτς και ο Κρούγκμαν. Κακοχωνεμένο, ακόμη, διότι το «καθαρό» κεϊνσιανό μοντέλο μπορεί να εφαρμοστεί μόνο σε κλειστές ή πρικλειστές οικονομίες, με ισχυρούς προστατευτικούς φραγμούς. Ακόμη και ένας πρωτοετής οικονομικής σχολής θα μπορούσε να απαντήσει στον μαθητευόμενο μάγο Τσίπρα, ότι μια μεγάλη τόνωση της ζήτησης, μέσω αυξήσεων σε μισθούς και συντάξεις θα είχε σαν αποτέλεσμα όχι την αναθέρμανση του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά τη ραγδαία αύξηση των εισαγωγών και την κατάρρευση του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών.

Κάποιος με βαθύτερες γνώσεις πολιτικής οικονομίας θα παραπρούσε πως μια πολιτική διαχείρισης της κρίσης προϋποθέτει τη διατήρηση υψηλών ποσοστών υπεραξίας, ώστε οι καπιταλιστές να μπορέσουν να μετακινήσουν κεφάλαια στους πιο κερδοφόρους κλάδους και να αποκατασταθεί έτσι η νέα ισορροπία, που θα οδηγήσει στην έξοδο από την κρίση, αφού πρώτα υπάρξει και καταστροφή κεφαλαίου. Με λίγα λόγια, η καταστροφή θέσεων εργασίας και η υπερεκμετάλλευση των εργαζόμενων σ' αυτές που θα παραμείνουν ενεργές, αποτελεί όρο για τη διαχείριση της κρίσης, ακόμη και στο πλαίσιο μιας νεο-κεϊνσιανής πολιτικής, η οποία άλλου τύπου ζήτηση φροντίζει να αυξήσει (δείτε για παράδειγμα την πολιτική Ομπάμα).

Οι Συριζαίοι, όμως, αδιαφορώντας για τις αλήθειες, επιδίδονται σ' έναν φιλοκαπιταλιστικό λαϊκισμό, καλλιεργώντας αυταπάτες στους εργαζόμενους, ότι είναι δυνατόν να υπάρξει μια πολιτική εξόδου από την κρίση και διάσωσης του καπιταλισμού, στηριγμένη σε γενναίες αυξήσεις μισθών και συντάξεων.

Τέτοια πολιτική δεν μπορεί να υπάρξει. Εκείνο που μπορεί να υπάρξει είναι έχουνση της ταξικής πάλης εκ μέρους των εργαζόμενων, με αιτήματα προστασίας των θέσεων εργασίας και μισθολογικών αυξήσεων. Μια τέτοια έχουνση της ταξικής πάλης, όμως, δεν οδηγεί σε έξοδο από την κρίση, αλλά σε βάθεμα της κρίσης. Διότι αντιστρατεύεται ευθέως την προσπάθεια του κεφαλαίου να αυξήσει το ποσοστό υπεραξίας (το βαθμό εκμετάλλευσης, δηλαδή).

Πώς μπορεί να οδηγήσει μια τέτοια έχουνση της ταξικής πάλης, η οποία θα δυσκολεύει την αναπαραγωγή του κεφαλαίου στις συνθήκες της κρίσης; Σε επαναστατική κατάσταση. Δηλαδή, σ' αυτό που απεύχονται ο Τσίπρας και οι σύντροφοί του. Μια κατάσταση που εργάτες και εργαζόμενοι θα απαιτούν και η αστική τάξη, συσπειρώμένη γύρω από το κράτος της θα αρνείται. Τότε, το δίλημμα θα πάρει τη μορφή: επανάσταση ή πττα των εργαζόμενων;

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέπελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

